

ברית חדשה

כ"י

י ו ח נ ז :

- א א** **ב** בראשית הנה הדבר והדבר הנה עם האלהים ואלהים הנה הדבר : הוא ²
- 3** הנה בראשית עם האלהים : כל נהיו ממנו
- 4** ומבלעדין לא נהיה אחד אשר הנה : חיים היו
- ה בו והחיים היו אור אנשים : והאור בחשך נראה
- והחשך לא השיגו : **פ**
- 6 7** וישלח איש מאלהים וישמו יוחנן : הוא
- בא** לעד להעד על-האור למען ואמינו כל על-
8 ירו : הוא לא הנה האור כי אם-להעד על-
9 האור : הוא הנה האור הנאמן המאיר לכל-איש
- 10** הבא לארץ : הנה בארץ והארץ נהיתה על-ידו
- 11** ולא ידעה אתו הארץ : הוא בא לאשר לו
- 12** ואת אשר-לו לא לקחו : ולאשר לקחהו להם
- נתן שלטון להיות בני אלהים למאמינים בשמו :
- 13** אשר לא נולדו מדמים ומרצון הבשר ומרצון
- 14** האיש כ-אם מאלהים : והדבר הנה לבשר
- וישבן בתוכנו ונראה את-כבודו ככבוד בן-יחיד
- לאב מלא חן ואמת : **פ**
- טו** ויעד יוחנן עליו ויצעק לאמר זה הוא
- אשר אמרתני עליו הבא אחרי הנה מלפני כי
- 16** לראש הנה לי : ומלאו לקחנו כלנו וחו תחת
- 17** חן : כי התורה נתנה ביר משה וחו ואמת
- היה

CAP. 1. יוחנן א

18 הָיָה בְיַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : אִישׁ לֹא רָאָה אֶת־
הָאֱלֹהִים בְּכָל־עֵת בְּיַחֲדָיִד אֲשֶׁר בְּחִיק הָאָב הוּא
19 סֵפֶר : פ וְזֹאת עֲדוּת
יוֹחָנָן בְּשִׁלּוֹחַ הַיְהוּדִים אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם
מִירוּשָׁלַם לִשְׁאוֹל לוֹ מִי אַתָּה : וַיַּתְּנֶה וְלֹא כ
21 כַּחַשׁ וַיַּתְּנֶה כִּי לֹא אָנֹכִי הַמָּשִׁיחַ : וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אַתּוּ
וּמִי אַתָּה אִם אֱלֹהִי אַתָּה וַיֹּאמֶר אֵינֶנִּי הַנְּבִיאַ
22 אַתָּה וַיַּעַן לֹא : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִי אַתָּה וַנִּתְּנָה
23 מַעֲנֶה לְשַׁלְּחֵנוּ מִהֶתְאֹמֵר עֲלֵיךָ : וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פְּנֵי הַרְדֵּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
24 יִשְׁעֵהוּ הַנְּבִיא : וְהַשְּׁלוּחִים הָיוּ מִפְּרוּשִׁים :
25 וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אַתּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְלָמָּה תִּבְפְּטוּ אִם אֵינְךָ כֹּה
הַמָּשִׁיחַ וְאֱלֹהִי וַנְּבִיא : וַיַּעַן אַתָּם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר
26 אֲנִי מִבְּפֹטוּ בְּמַיִם וְהַעוֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא
27 יִדְעֶתֶם : הוּא הֵבֵא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנַי קֹטְנָתִי
28 מִהַתִּיר שְׂרוּד נַעֲלִיו : אֶת־אֵלֶּה נָהִיו בְּבֵית־הַבְּרָה
29 מַעֲבָר לְיַרְדֵּן אֲשֶׁר מִבְּפֹטוּ שָׁמָּה יוֹחָנָן : וּמִמְחֻרַת
רָאָה יוֹחָנָן אֶת־יֵשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁה
אֱלֹהִים הַנִּשְׂא אֶת־חַטָּאת הָאָרֶץ : זֶה הוּא אֲשֶׁר ל
אָמַרְתִּי עָלָיו יֵבֵא אַחֲרַי אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנַי כִּי
31 לְרֹאשׁ הָיָה לִי : וְאֲנִי לֹא יִדְעֵתִי וְלִמְעַן יִגְלֶה
32 לְיִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי לְבִפְטוּ בְּמַיִם : וַיַּעַד יוֹחָנָן לֵאמֹר
33 רְאִיתִי אֶת־הַרוּחַ יוֹרְדֹת מִשָּׁמַיִם כִּיּוֹנָה וַיִּשְׁבֶּת
עָלָיו : וְאֲנִי לֹא יִדְעֵתִי אֵד השלח אתי לבפטו
בְּמַיִם הוּא אָמַר אֵלַי אֵל אֲשֶׁר תִּרְאֶה הַרוּחַ יוֹרְדֹת
וַיּוֹשְׁבֵת עָלָיו זֶה הוּא אֲשֶׁר מִבְּפֹטוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
34 וְאַרְאֶה נֶאֱעַד כִּי זֶה בֶּן־אֱלֹהִים : פ
וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן וּשְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו מִמְחֻרַת : לֵה
36 וַיִּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁה אֱלֹהִים :
37 וַיִּשְׁמְעוּ אַתּוּ שְׁנֵי תְּלִמִּידָיו מִדְּבַר וַיִּלְכוּ אַחֲרָי
יֵשׁוּעַ

ג'א תרחץ
או מטביל

ג'א תרחץ
או מטביל

ג'א תרחץ
או מטביל

38 ישוע : ויפן ישוע וירא אתם הלכים אחריו ויאמר
 אליהם מה-תבקשו ויאמרו אליו רבי לאמר מלמד
 39 איפה אתה יושב : ויאמר אליהם באו וראו ויבאו
 ויראו באשר הוא יושב שמה וישבו אתו ביום
 מ' שהוא וכעת עשירית הימה : ואחד משנים אשר
 שמעו את-יוחנן והלכו אחריו הנה אנדרע אחי
 41 שמעון-פטור : הוא המוצא בראשונה את-שמעון
 אחיו ויאמר אליו מצאנו את-המשית לאמר קרסט :
 42 ויבא-הו אל ישוע וירא אתו ישוע ויאמר שמעון
 43 בן-יונה אתה תקרא כופא לאמר פטר : ויאבה
 ישוע ממחרת ללכת לילה וימצא פלפוס ויאמר
 44 אליו לך אחרי : ופלפוס הנה מבית-צודה מער
 מה אנדרע ופטור : וימצא פלפוס את-נתנאל ויאמר
 אליו מצאנו אתו אשר כתב עליו משה בתורה
 46 והנביאים את-ישוע בן-יוסף הנצרי : ויאמר
 אליו נתנאל היוכל להיות טוב מנצרת ויאמר אליו
 47 פלפוס בוא וראה : וירא ישוע את-נתנאל בא
 אליו ויאמר עליו הנה אמנה ישראל ויאמר אשר לא
 48 מרמה בו : ויאמר אליו נתנאל אי מזה ידעתני
 ויען ישוע ויאמר אליו טרם יקרא אליך פלפוס
 49 בקיוותך תחת התאנה ראיתך : ויען נתנאל
 ויאמר אליו רבי בן-אלהים אתה מלך ישראל
 נאמה : ויען ישוע ויאמר אליו האם האמנת על-
 כי אמרתי אליך כי ראיתך תחת התאנה גדולות
 51 מאלה תראה : ויאמר אליו אמנם אמנם אני
 אומר לכם מעתה תראו את-השמים פתוחים
 ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן-אדם :

נ"א כשעה

נ"א משה

נ"א פטרוס או כיפא

א ב ותהי התנה ביום השלישי בקנה אשר
 2 לגליל ותהי שם אם ישוע : ויקראו גם ישוע
 3 ותלמידיו אל התנה : ויהסר יון ותאמר אליו
 כג ז אם

CAP. 2. יוהנן ב

אם ישוע יין אין להם : ויאמר אליה ישוע מה-ל⁴
נ⁵א סעתי ולך אשה עזבה לא באה עתי : ותאמר אמו אל ה
המשרתים את אשר-יאמר אליכם עשו : ויהיו שם 6
שישה כדים אבן מושמים בדרך טהרת היהודים
אחד אל אחד הכיל כסאתים או שלש סאים :
ויאמר אליהם ישוע מלאו את-הכדים מים וימלאום 7
עד למעלה : ויאמר אליהם שאבו עתה ושאו אל 8
ראש המסבה וישאו : ויטעם ראש המסבה את- 9
המים אשר היו לנן ולא ידע מאן הוא והמשרתים
אשר שאבו את-המים ידעו ויקרא ראש המסבה
אל החתן : ויאמר אליו כל-איש ישים את-היין
הטוב בראשנה וכאשר ישכרו אז ישים את-הרע
ואתה שמרת את-היין הטוב עד עתה : את-זאת 11
ראשית האות עשה ישוע בקנה אשר לנליל
וינלה את-כבודו ויאמינו בו תלמידיו : פ
ואחריו כן ירד אל כפר-נחום הוא ואמו 12
ואחיו ותלמידיו ולא ישבו שם ימים רבים :
פ ויקרב חג פסח היהודים 13
ויעל ישוע ירושלמה : וימצא בהיכל מברי שוורים 14
וכבשים ויונים ומחליפי-כסף יושבים : ויעש שוטטו
מחבלים ויוציא כלם מחוץ להיכל ואת-הכבשים
ואת-השוורים וישב את כסף מחליפי-כסף ויהפך
את-השלחנות : ויאמר אל מברי יונים שאו את- 16
אלה מנה אל-תעשו את-בית אבי לבית-סוחרה :
ויזכרו תלמידיו את-הפיתוב קנאת ביתך אכלתני : 17
ויענו היהודים ויאמרו אליו מה האות אשר תראה 18
לנו כי אתה עשה את-אלה : ויען ישוע ויאמר 19
אליהם הרסו את-ההיכל הזה ובשלושת הימים
אקימנו : ויאמרו היהודים בארבעים ושש שנים כ
נבנה ההיכל הזה ואתה תקימנו בשלושת הימים :
והוא

21 22 והוא על היכל נְוִיתו דְּבַר : לְכֹן בְּקוֹמוֹ מִן
הַמִּתִּים זָכְרוּ תִלְמִידָיו כִּי דִבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת־זֹאת
23 וַיֵּאֱמִינוּ בְּכַתּוּב וּבְדִבְרֵי אֲשֶׁר דִּבֶּר יֵשׁוּעַ : וּבְהִיּוֹתוֹ
בִּירוּשָׁלַם בְּפֶסַח בְּחַג הָאֱמִינוּ רַבִּים בְּשֵׁמוֹ בְּרֵאוֹתָם
24 אֶת־הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : וְלֹא הִפְקִיד יֵשׁוּעַ אֶת־
כֹּה נִפְשׁוֹ לָהֶם כִּי יָדַע אֶת־כָּל : וְלֹא לוֹ לְהַעֲד אִישׁ
עַל אִישׁ כִּי הוּא יָדַע אֶת־אֲשֶׁר־בְּאִישׁ :

א ג וַיְהִי אִישׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים וּשְׁמוֹ גַּקְדִּימוֹס שֶׁר
2 הַיְהוּדִים : הוּא בָּא אֶל יֵשׁוּעַ בִּלְיִלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
רַבִּי יָדַעְנוּ כִּי בָאתָ מֵאֱלֹהִים לְמַלְמֵד כִּי אִישׁ לֹא
יָכֹל לַעֲשׂוֹת אֶת־הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה
3 בְּלִתי אֱלֹהִים עִמּוֹ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמָנָם
אֲמָנָם אֲנִי אָמַר לָךְ לֹלֵא יוֹלֵד אִישׁ עוֹד לֹא יוּכַל
4 לְרֵאוֹת אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר אֵלָיו גַּקְדִּימוֹס
אֵיכָּכָה יוּכַל אִישׁ לְהוֹלֵד בְּהִיּוֹתוֹ זָקֵן הַיּוּכַל לְבוֹא
ה שְׁנִית אֶל בֶּטֶן אִמּוֹ וּלְהוֹלֵד : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֲמָנָם
אֲמָנָם אֲנִי אָמַר לָךְ לֹלֵא יוֹלֵד אִישׁ מִמִּים וּמְרוֹת
6 לֹא יוּכַל לְבוֹא אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים : אֵת אֲשֶׁר־
נּוֹלַד מִבְּשָׂר בְּשָׂר הוּא וְאֵת אֲשֶׁר־נוֹלַד מִרוּחַ רוּחַ
7 הוּא : אֵל תִּתְּמָה כִּי אָמַרְתִּי לָךְ הַנּוֹלַד תִּנּוֹלְדוּ עוֹד :
8 הַרוּחַ נֹשֶׁבֶת אֶל אֲשֶׁר תֵּאבְּהָ וְאַתָּה שֹׁמֵעַ אֶת־
קוֹלָהּ וְלֹא יָדַעְתָּ מֵאֵן בָּאָה וְאַנְהָ תֵּלַד כִּמוֹ כֹּן
9 כֵּל־אִישׁ הַנּוֹלַד מִן הַרוּחַ : וַיַּעַן גַּקְדִּימוֹס וַיֹּאמֶר
י אֵלָיו אֵיכָּה יוּכְלוּ אֵלֶּה לְהִיּוֹת : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הַמַּלְמֵד יִשְׂרָאֵל אַתָּה וְאַתָּה־אֵלֶּה לֹא יָדַעְתָּ :
11 אֲמָנָם אֲמָנָם אֲנִי אָמַר לָךְ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יָדַעְנוּ נֹאמַר
וְאַתָּה־אֲשֶׁר רָאִינוּ נַעֲדָה וְלֹא תִקְבְּלוּ אֶת־עֲדוּתֵנוּ :
12 אִם אָמַרְתִּי לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לְאַרְצָ וְלֹא הָאֲמָנָתָם
אֵיכָּה תֵאֱמִינוּ בְּאָמְרֵי לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לְשָׁמַיִם :
13 וְאִישׁ לֹא עָלָה אֶל־הַשָּׁמַיִם כִּי אִם־אֵת אֲשֶׁר יָרַד
מִן

CAP. 3. יוחנן ג

14 מן השמים בן-אדם אשר-בשמים : וכאשר נשא
 משה את-השרף בפדבר בן נשוא ינשא בן-אדם :
 וכל-המאמין בו לא יאבד כי אם-חיי עולמים יהיו לו
 15 לו : וכה אהב אלהים את-הארץ כי-נתן את-
 בן-יחידו וכל-המאמין בו לא יאבד כי אם-חיי
 עולמים יהיו לו : כי לא שלח אלהים את-בנו
 16 לארץ לשפוט את-הארץ כי אם-להושע בו הארץ :
 המאמין בו לא ישפט ואשר איננו מאמין בו כבר
 17 נשפט יען לא האמין בשם בן-יחיד אלהים : וזה
 המשפט כי אור בא לארץ ואנשים אהבו את-
 החשך מן-האור פרי-דעים פעליהם : כי כל-עשה כ
 עולה שגא את-האור ולא בא אל האור פן
 ידכחו פעליו : ועשה אמת יבא אל האור להגלות
 21 פעליו כי נפעלו באלהים : פ
 אחרי הדברים האלה בא ישוע ותלמידיו אל
 22 ארץ יהודה וישב עמקם שמה ויבפטו : ויבפטו
 גם יוחנן בעינו קרוב לשעלים כי מים רבים שם
 23 ויבאו ויבפטו : כי יוחנן לא השלך עוד אל
 המשמר : ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין כה
 24 היהודים על הטהרה : ויבאו אל יוחנן ויאמרו
 אליו רבי הנה זה אשר הנה אהך בעבר הנה
 אשר העדת עליו הוא מבפטו וכל באים אליו :
 25 ויען יוחנן ויאמר איש לא יוכל לקחת דבר בלתי
 נתן לו משמים : עדים אתם לי כי אמרתי לא
 26 אנכי המשיח כי אם-שלחתי לפניו : לאשר לו
 בלה הוא החתן ורעה החתן העמד ושמע אתו
 שמוח ישמח בעבור קול החתן לכן שמחתי הזאת
 27 מלאה : הוא הולך וגדל ואני אמעט : הבא ל
 מפעל על-כל הוא ואשר מארץ לארץ הוא ועל
 28 הארץ הוא מדבר הבא משמים על-כל הוא : ואת
 אשר

ג' א וירחצו
או וישבלו

ג' א וירחצו
או וישבלו

31

32

אֲשֶׁר רָאָה וְשָׁמַע אֹתוֹ מֵעַד וְאִישׁ לֹא יִקְבַּל אֹתָהּ
 33 עֲדוֹתוֹ : הַמְקַבֵּל אֶת־עֲדוֹתוֹ חָתָם כִּי אֱלֹהִים אָמַת :
 34 כִּי אֵת אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהִים מִדְּבַר דְּבָרֵי אֱלֹהִים כִּי
 לֹה לֹא בְמִדָּה נָתַן אֱלֹהִים אֶת־הַרוּחַ : הָאֵב אֶהֱב
 36 אֶת־הַבֵּן וְכֹל נָתַן לִידוֹ : הַפֶּאֱמִין בְּבֶן חַי עוֹלָמִים
 לוֹ וְאֲשֶׁר לֹא נֶאֱמַן בְּבֶן לֹא יִרְאֶה חַיִּים אֲדָ יֵשֵׁב
 עָלָיו אִף אֱלֹהִים :

א ד וַיֵּדַע אֲדֹנָי כִּי שָׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי עָשָׂה
 2 יֵשׁוּעַ וּבִפְטוֹן תַּלְמִידִים רַבִּים מִיּוֹחָנָן : אִף־גַּם לֹא
 3 בִּפְטוֹן יֵשׁוּעַ רַק תַּלְמִידוֹ : וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוֹנָדָה
 ה 4 וַיַּעֲבֹר עוֹד גְּלִילָה : וְלוֹ לַעֲבֹר בְּשִׁמְרוֹן : וַיָּבֵא
 לַעֲרֵר שְׁמֵרְנִית הַנְּקִרְאֵת שִׁכָּר קָרְבָּה אֶל־הַמְּקוֹם
 6 אֲשֶׁר נָתַן יַעֲקֹב לְיוֹסֵף בְּנֹו : וַיְהִי שֵׁם בְּאֵר יַעֲקֹב
 וַיִּעָף יֵשׁוּעַ מִדֶּרֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר וַתְּהִי כַּעַת ^{כ"א כשעה}
 7 שְׁשִׁית : וַתָּבֵא אִשָּׁה שְׁמֵרְנִית לְשֹׂאֵב מַיִם וַיֹּאמֶר
 8 אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ הִשְׁקֵנִי : כִּי הִלְכוּ תַלְמִידָיו הָעֵרֶה
 9 לַקְּנוֹת אֶבֶל : וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה הַשְׁמֵרְנִית אֵיכָה
 תִּשְׁאֵל אֶתְּהָ הַיְּהוּדִי אֶת־הַשְּׁתִּיָּה מִמֶּנִּי וְאִשָּׁה
 שְׁמֵרְנִית אֲנִכִּי כִּי אֵין לַיְּהוּדִים וְלַשְׁמֵרְנִים דְּבָר :
 י וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־תִּדְעִי אֶת־מַתַּת אֱלֹהִים
 וְאֶת־מִי הָאֹמֵר לָךְ הִשְׁקֵנִי תִשְׁאֲלִי מִמֶּנּוּ וַיִּתֵּן לָךְ
 11 מַיִם חַיִּים : וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה דְּלִי אֵינְנִי לָךְ
 12 אֲדֹנָי וְהַבְּאֵר עֲמוּקָה וּמֵאֵין מַיִם חַיִּים לָךְ : הַגְּדוּל
 אֶתְּהָ מִיַּעֲקֹב אֲבִינוֹ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ אֶת־הַבְּאֵר
 13 וּמִמֶּנּוּ שָׁתָה הוּא וּבָנָיו וּבְהֵמַתָּיו : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל הַשְּׁתָה מִמַּיִם הָאֵלֶּה וְצִמָּא עוֹד :
 14 וְאִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה מִן־הַמַּיִם אֲשֶׁר אֶתֵּן לוֹ
 לֹא וְצִמָּא לְעוֹלָם כִּי הַמַּיִם אֲשֶׁר אֶתֵּן לוֹ יִהְיוּ בּוֹ
 טוֹ בְּאֵר מַיִם נִבְעִים לְחַיֵּי עוֹלָמִים : וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 הָאִשָּׁה הִנֵּה לִי אֲדֹנָי אֶת־הַמַּיִם הָאֵלֶּה לְמַעַן
 לֹא

CAP. 4. יוחנן ד

- 16 לא אָצמא וְלא אָבוא פּה לְשֵׁאב : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
- 17 יְשׁוּעַ לְכִי קְרָאִי לְאִישׁ וּבֹאִי הִנֵּה : וַתַּעַן הָאִשָּׁה
- וַתֹּאמֶר אִישׁ אֵינְנִי לִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ הֵיטֵב
- 18 דְּבַרְתָּ כִּי אִישׁ אֵינְנִי לִי : כִּי הָיָה לָךְ חֲמֻשָּׁה
- אֲנָשִׁים נֹאשֵׁר לָךְ עִתָּה אֵינְנִי אִישׁ בְּאֶמֶת דְּבַרְתָּ
- 19 זֹאת : וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנָי רֵאָה אֲנִכִּי כִּי
- נָבִיא אַתָּה : בְּהַר הַזֶּה הִשְׁתַּחֲוּוּ אֲבֹתֵינוּ וְאַתָּם כ
- אֲמַרִים כִּי יְרוּשָׁלַם הוּא הַמְּקוֹם אֲשֶׁר לָנוּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
- 20 בּוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ הָאֲמִינִי לִי אִשָּׁה כִּי תֵבֵא
- 21 בִּירוּשָׁלַם הֵעֵת אֲשֶׁר לֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב בְּהַר הַזֶּה וְלֹא
- 22 בִּירוּשָׁלַם : אַתָּם מִשְׁתַּחֲוִים לְאֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתֶם
- וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְאֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי יְשׁוּעַ מֶן-
- 23 הַיְהוּדִים : וּבָאָה הֵעֵת וְהִיא עִתָּה וְהַמִּשְׁתַּחֲוִים
- הַנִּצְּמָנִים יִשְׁתַּחֲוּוּ לְאָב בְּרוּחַ וּבְאֶמֶת כִּי כֹאֵלֶה
- 24 מִבְּקֵשׁ הָאָב לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ : אֱלֹהִים רוּחַ הוּא
- וְהַמִּשְׁתַּחֲוִים לוֹ לְהֵם לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּרוּחַ וּבְאֶמֶת :
- וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יִדְעֵתִי כִּי יֵבֵא מְשִׁיחַ הַנִּקְרָא כֹה
- 25 קָרִסְטָ וּבָבֵאוּ יִגִּיד לָנוּ הַכֹּל : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ
- 26 אֲנִכִּי הַמְּדַבֵּר אֵלֶיךָ : פ אֲנִי יֵבֵאוּ
- תְּלִמִּידָיו וַיִּתְּמָהוּ עַל דְּבָרוֹ עִם הָאִשָּׁה וְאִישׁ לֹא
- 27 אָמַר מִה־תִּבְקֶשׁ אִו לָמָּה תִּדְבַר אֵלֶיהָ : וַתַּעֲזֹב
- הָאִשָּׁה אֶת־כִּרְתָּהּ וַתֵּלֶךְ הָעִירָה וַתֹּאמֶר אֶל־
- 28 הָאֲנָשִׁים : בָּאוּ וּרְאוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר לִי
- אֶת־כֹּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הֲלֹא הוּא הַמְּשִׁיחַ : וַיֵּצְאוּ ל
- 29 מֶן־הָעִיר וַיֵּבֵאוּ אֵלָיו : פ
- 30 וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ תְּלִמִּידָיו בְּעֵת הַהִיא לֵאמֹר
- 31 רַבִּי אֲכָל : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הָאֲכָל אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתֶם
- 32 לִי לְאֲכָל : וַיֹּאמְרוּ הַתְּלִמִּידִים אִישׁ אֵל רַעְהוּ
- 33 הָאֵם הֵבִיא לוֹ אִישׁ לְאֲכָל : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְשׁוּעַ
- 34 זֶה אֲכָלִי לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּצוֹן שְׁלַחִי וּלְכֹלוֹת אֶת־
- פֵּעֵלוֹ

לה פֿעֿלוּ : הלא אַתֶּם אַמְרִים כִּי בַעֲד אַרְבָּעָה
 חֳדָשִׁים יָבֹא הַקָּצִיר הַגָּה אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שְׂאוּ
 אֶת־עֵינֵיכֶם וּרְאוּ בַשָּׁדוֹת כִּי הִלְבִּינוּ כִּבְר לַקְצוֹר :
 36 וְהַקּוֹצֵר וְקַת שִׁכְרוּ וַיֵּאסֹף אֶת־הַפְּרִי לַחֲמֵי עוֹלָמִים
 37 לְמַעַן יִשְׁמְחוּ גַם־הַזֵּרֵעַ וְהַקּוֹצֵר יִחְדּוּ : וּבֹאֵת
 38 אָמַת חֲדָבֵר הָאֶחָד זָרַע וְהָאֶחָד קוֹצֵר : שְׁלַחְתִּי
 אֲתֶכֶם לַקְצוֹר אֶת־אֲשֶׁר לֹא עִמְלַתֶם בָּהּ אַחֲרַיִם
 39 עָמְלוּ וְאַתֶּם בְּאַתֶּם לְעַמְלָם : וַיֵּאמְנוּ בּו שְׁמֵרָנִים
 רַבִּים מִן־הָעִיר הַהִיא בַעֲבוּר דְּבַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 מֵהַעֵדָה כִּי אָמַר לִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי : וַיִּבְאוּ
 אֵלָיו הַשְּׁמֵרָנִים וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ לְשֵׁבֶת אֲתֶם וַיִּשָּׁב
 41 שֵׁם יוֹמִים : וַיֵּאמְנוּ בּו אַחֲרַיִם רַבִּים מִן־
 42 הָרֵאשִׁנִּים עַל־דְּבָרוֹ : וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִשָּׁה מַעֲתָה
 לֹא נֶאֱמַן בַּעֲבוּר דְּבָרָךְ כִּי אֲנַחְנוּ שָׁמְעֵנוּ וַיִּדְעֵנוּ
 כִּי אִמְנָה זֶה הַמְּשִׁיחַ מוֹשִׁיעַ הָאָרֶץ : פ

43 וַיֵּצֵא מִשָּׁם אַחֲרַיִם יוֹמִים וַיֵּלֶךְ גַּלִּילָה :
 44 מֵה וַיַּעַד יֵשׁוּעַ כִּי אֵין כְּבוֹד לָנָבִיא בְּאֶרְצוֹ : וַיִּבֹא
 אֶל גַּלִּיל וַיִּקְבְּלוּ אֹתוֹ הַגַּלִּילִים כִּי רָאוּ אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר עָשָׂה בִירוּשָׁלַם בְּחָג כִּי גַם הָמָּה בָּאוּ אֶל
 46 הַחָג : וַיִּבֹא יֵשׁוּעַ עוֹד אֶל קִנְיָה הַגַּלִּילִי אֲשֶׁר
 עָשָׂה שָׁם הַמּוֹם לַיּוֹן וַיְהִי אִישׁ מְלָךְ וּבְנֵו חֵלָה
 47 בְּכַפְר־נַחֻם : וַיִּשְׁמַע כִּי בָא יֵשׁוּעַ מִיְהוּדָה
 לַגַּלִּיל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו וַיִּשְׁאַל לוֹ לְהֵרֵד וּלְרַפֵּא אֶת־
 48 בְּנֵו כִּי קְרוֹב לָמוֹת הוּא : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ
 49 אִם לֹא תֵרְאוּ אֹתוֹת וּמִפְתִּים לֹא תֵאמְנוּ : וַיֹּאמֶר
 נ אֵלָיו אִישׁ מְלָךְ רָדָה אֲדֹנָי טָרַם וָמוֹת בְּנֵי : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָךְ בְּנֵךְ חַי וַנֵּאמַן הָאִישׁ לְדַבֵּר אֲשֶׁר
 51 דִּבֶּר אֵלָיו יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ : וּבְרָדָתוֹ פָּגְעוּ בּו עֶבְדָיו
 52 וַיִּגִּידוּ לְאֹמֶר בְּנֵךְ חַי : וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם אֶת־הַעֵת כִּי הִשְׁעָה
 אֲשֶׁר־חֵתַל בָּהּ לַחֲזֹק וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶתְמוֹל בָּעֵת כִּי הִשְׁעָה
 הַשְּׁבִיעִית

CAP. 4. 5. יוחנן ד ה

השביעית עֹבְדָה אֹתוֹ הַקִּדְחָת : וַיַּדַע הָאֵב פִּי 53
ב"א בשעה הִיָּה בָּעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ בְּנֵךְ חִי
וַיֵּאמֵן הוּא וְכָל-בֵּיתוֹ : וַיַּעַשׂ יֵשׁוּעַ הָאֹת הַשְּׁנִיָּת 54
הַזֹּאת בְּצֵאתוֹ מִיהוּדָה לְגַלִּיל :

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן חָג הַיְהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ ה א
יְרוּשָׁלַיִם : וַתְּהִי בִּרְכָה בִירוּשָׁלַם אֲצֵל שַׁעַר הַצֹּאן 2
הַנִּקְרָאת בְּלִשׁוֹן עֵבְרִית בֵּית-חֶסְדָּא וְלָה חֲמֵשׁ
לְשׁוֹת : וּבְאֵלֶּה שָׁכְבוּ הַמּוֹן רַב הוֹלִים עוֹרִים 3
פְּסָחִים וּבָשִׂים מִיְחֻלִּים לְנוֹעַ הַמָּיִם : כִּי מִלֶּאֲד 4
יָרַד לַעַת אֶל-הַבְּרֵכָה וְהִרְגִּיז אֶת-הַמַּיִם וְהִרְאִישׁוֹן
אֲשֶׁר יָרַד אַחֲרָי רָגַז הַמַּיִם נִרְפָּא מִכָּל-מַחְלָה אֲשֶׁר
הָיְתָה לוֹ : וַיְהִי שֵׁם אִישׁ אֶחָד אֲשֶׁר חָלָה שְׁלֹשִׁים ה
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה : וַיִּרְא אֹתוֹ יֵשׁוּעַ שֹׁכֵב וַיַּדַע כִּי 6
זֶה עֵת רַב לוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַתְּאַבָּה לְהִרְפֹּא :
וַיַּעַן אֹתוֹ הַחֵלָה אֲדֹנָי אִישׁ אֵין לִי לְהַשְׁלִיכֵנִי אֶל- 7
הַבְּרֵכָה אַחֲרָי רָגַז הַמַּיִם וְאֲנִי בָבְאִי יָרַד לִפְנֵי אִישׁ
אַחַר : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ קוּם שֵׂא אֶת-מִשְׁכַּבְּךָ 8
וּלֵךְ : וַיִּרְפָּא הָאִישׁ הַהוּא כִּתְּאִם וַיֵּשֶׂא אֶת-מִשְׁכַּבּוֹ 9
וַיֵּלֶךְ וַיְהִי שֶׁבֶת בְּיוֹם הַהוּא : פ

וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים אֶל-הַנִּרְפָּא יוֹם שַׁבָּתִי
הוּא אֵינְנָה כַּתּוּרָה לָךְ לְשֵׂאת אֶת-הַמִּשְׁכָּב : וַיַּעַן 11
אֲתָם רָפְאִי הוּא אָמַר לִי שֵׂא אֶת-מִשְׁכַּבְּךָ וּלֵךְ :
וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ שֵׂא אֶת- 12
מִשְׁכַּבְּךָ וּלֵךְ : וְלֹא יָדַע הַנִּרְפָּא מִי הוּא כִּי יֵשׁוּעַ 13
סָר מִן-הַקֶּהֱל אֲשֶׁר הָיָה בְּמִקּוֹם הַהוּא : וַיִּמְצָא 14
אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אַחֲרָי בֶן בֶּהִיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
נִרְפַּאת אַל תִּחַשְׂבֵּה עוֹד כֵּן וְהָיָה לָךְ דְּבַר רַע
מִמֶּנּוּ : וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ וַיִּגַּד לַיְהוּדִים כִּי יֵשׁוּעַ הוּא 15
אֲשֶׁר רָפְאֵהוּ : וַיִּרְדְּפוּ הַיְהוּדִים אֶת-יֵשׁוּעַ עַל- 16
כִּכָּה וּבִקְשׁוּ לְהַרְגוֹ עַל-כִּי עָשָׂה אֶת-אֵלֶּה בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת

17 השבת : וישן אתם ישוע אבי פעל עד-עתה
 18 ואנכי פועל : ויוסיפו היהודים לבקש להרגו
 בעבור זה כי מעט ממנו לחלל את-השבת וגם
 אמר כי אלהים אביו הוא ומשנה אתו כאלהים :
 19 וישן ישוע ויאמר אליהם אמנם אמנם אני אמר
 לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו כי אם-את
 אשר-ראה כי האב עשה כי את-אשר הוא עשה
 כהמה העשה גם הבן כמוהו : כי האב אהב
 את-הבן והראה אתו את-כל-אשר הוא עשה
 ופעלים גדולים מאלה יראה אתו למען תתקוהו :
 21 כי כמו האב מקים את-המתים ומחיה בן יחיה
 22 הבן את-אשר יאבה : כי האב לא ישפט את-
 23 איש וכל-משפט נתן לבן : למען יכבדו כל
 את-הבן כאשר המה מכבדים את-האב ואשר
 לא יכבד את-הבן איננו מכבד את-האב אשר
 24 שלחחו : אמנם אמנם אני אמר לכם השמע
 את-דברי ומאמין בשלחי תני עולמים יהיו לו
 ולא יבא למשפט אך עבר ממות אל-החיים :

כה אמנם אמנם אני אמר לכם העת תבוא והיא ^{ג' א השעה}
 עתה אשר ישמעו בה המתים את-קול בן-אלהים
 26 והשמעים יהיו : כי כמו האב יש לו חיים
 בנפשו בן נתן לבן להיות לו חיים בנפשו :
 27 וגם נתן לו שלטון לעשות משפט כי בן-אדם
 28 הוא : אל-תתקוהו על זאת כי תבוא העת אשר ^{ג' א השעה}
 29 ישמעו בה את-קולו כל-אשר בקברים : ויצאו
 עשי טובות אל-תקומת החיים ועשי רעות אל-
 ל תקומת המשפט : לא אוכל לעשות מאומה
 מנפשי אשר אשמע ומשפטי צדק כי לא
 רצוני אנכי מבקש כי אם-רצון האב אשר שלחני :
 31 32 אם העדתי עלי עדותי איננה נאמנה : יש אחר
 המעיד א א כד

המעיד עלי וידעתי כי עדות המעיד עלי נאמנה :
שלחתם אל-יוחנן והעיד את-האמת : ולא 33 34
מאיש קבלתי עדות אך אמרתי את-אלה למען
תושעו : הוא היה נר בוער ונראה ואביכם לה
לגול באורו לעת : ולי עדות גדולה מיוחנן כי 36
הפעלים אשר נתן לי האב לכולת את-הפעלים
האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי שלחני האב :
והאב אשר שלחני הוא העיד עלי את-קולו לא 37
שמעתם בקל-עת ולא ראיתם את-מראהו :
ודברו איננו בכם כי לא תאמינו לאשר שלח 38
אתו : חפשו את-הכתובים כי בם אתם חושבים 39
להיות לכם חיי עולמים ואלה המה המעידים
עלי : ולא אביכם לבוא אלי להיות לכם חיים : מ
לא אקה כבוד מאנשים : וידעתי אתכם כי 41 42
אין אהבת אלהים בכם : באתי בשם אבי ולא 43
לקחתם אתי ואם יבוא אחר בשמו אתו תקחו :
איכה תוכלו להאמן בקחתכם כבוד איש מאתו 44
ואת-הכבוד אשר מאלהים לבדו לא בקשתם :
אל תחשבו כי אלשין אתכם אל האב יש אחר כה
אשר ילשין אתכם משה אשר בטחתם בו : כי 46
אם-האמנתם במשה תאמינו בי כי כתב עלי :
ואם לא תאמינו בכתביו איכה תאמינו בדברי : 47
ואחרי כן עבר ישוע מעבר לים הגליל ו
והוא ים טבריה : וילך אתריו קהל רב פי ראו 2
את-אתתיו אשר עשה לחולים : ויעל ישוע 3
אל-הקר וישב שם עם תלמידיו : ויקרב הפסח 4
חג היהודים : וישא ישוע את-עיניו וירא כי בא ה
אליו קהל רב ויאמר לפלפוס מאין נקנה לחם
ויאכלו אלה : ואת-זאת אמר לנסתו כי הוא 6
ידע מה-יעשה : ויען אתו פלפוס מאתים דינר 7
לחם

לחם לא די להם בקחתם איש איש מעט :

8 ויאמר אליו אנדרע אחד מתלמידיו אחי שמעון

9 פטר : יש פה גער אחד אשר לו חמש כפרות ^{נ"א פטרס} ^{או כיפא}

לחם שערים ושני דגים ומה אלה להמון כזה :

10 ויאמר ישוע הושיבו את-האנשים ויהי חציר רב

במקום ההוא ומשבו האנשים כמספר חמשת

11 אלפים : ויקח ישוע את-כפרות לחם ויודה ויתן

לתלמידים ותלמידים למסבים וכן מדגים פאשר

12 אבו : וישבעו ויאמר אל-תלמידיו אספו את-

13 הפתותים הנותרים לבל יאבד מאומה : ויאספו

וימלאו שנים עשר הודים מפתותי חמש כפרות

14 לחם שערים הנותרים לאכלים : ויאמרו האנשים

אשר ראו את-האות אשר עשה ישוע אכן זה

הנביא אשר לבוא אל-הארץ : פ

15 וידע ישוע כי יבואו ויחטפוהו לעשותו

16 מלך וילך עוד לברו אל הקר : ויהי בערב

17 וירדו תלמידיו אל-הים : וירדו אל-האגנה ויעברו

מעבר לים אל כפר-נחום ויהי חשך ולא בא

18 אליהם ישוע : וישב רוח גדול והים סוער :

19 וילכו כעשרים וחמש או כשלישים כפרות ארץ

ויראו את-ישוע הולך על-הים וקרוב לאגנה

כ ויראו : ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו :

20 ויאבו לקחת אתו אל האגנה ונתהי האגנה פתאם

קרבה לארץ אשר ילכו אליה : פ

21 וממחרת כראות הקהל אשר עמד מעבר

ליים כי אגנה אחרת איננה שמה בלתי האחת

אשר ירדו בה תלמידיו וכי לא ירד ישוע אל

האגנה עם תלמידיו אף הלכו תלמידיו לבדם :

22 ויאגיות אחרות באו מטברנה קרבות למקום אשר

23 אכלו שם לחם בהודות אדני : לכן כראות

הקהל

AA2

כד ב

יוחנן ו' CAP. 6.

הקהל כי ישוע ותלמידיו איננו שם ירדו גם
המה באניות ובאו אל כפר-נחום לבקש את-
ישוע : ומצאו אתו מעבר לים ויאמרו אליו כה
רבי מתי באת הלא : ויען אתם ישוע ויאמר 26
אמנם אמנם אני אמר לכם כי לא בקשתם אתי
על כי ראיתם את-האותות כי אם-על-כי אכלתם
מכבדות לחם ושבעתם : אל תפעלו למען 27
האכל אשר יאבד כי אם-למען האכל אשר ישב
לחיי עולמים אשר יתן לכם בן-אדם כי אתו
חתם האב האלהים : ויאמרו אליו מה-נגעשה 28
לפעול את-פעלי אלהים : ויען ישוע ויאמר 29
אליהם זה-פעל אלהים להאמנכם באשר שלח
אתו : ויאמרו אליו ומה האות אשר תעשה ונראה ל
ונאמין בך ומה-תפעל : אבתינו אכלו מן במדבר 31
בפתוב ויתן להם לחם מן-השמים לאכל : ויאמר 32
אליהם ישוע אמנם אמנם אני אמר לכם משה
לא נתן לכם את-הלחם מן-השמים כי אם-אב-
נתן לכם את-הלחם האמת מן-השמים : כי-זה 33
לחם האלהים היורד מן-השמים והנותן חיים
לארץ : ויאמרו אליו אדני תנה-לנו את-הלחם 34
הזה בכל-עת : ויאמר אליהם ישוע אנכי לחם לה
החיים הבא אלי לא ירעב והמאמין בי לא יצמא
לעולם : ואמר אליכם כי גם ראיתם אתי ולא 36
האמנתם : כל את-אשר יתן לי האב יבוא אלי 37
והבא אלי לא אוציא חוצה : כי ירדתי מן- 38
השמים לא לעשות רצני כי אם-רצון שלחי : וזה 39
רצון האב אשר שלחני לבל אבד מפל אשר נתן
לי כי אם-להקימו ביום אחרון : וזה רצון שלחי
כי כל הראה את-הבן ומאמין בו חיי עולמים
יהיו לו וביום אחרון אני אקימו : וילכו עליו 41
היהודים

היהודים יעו כי אמר אנכי חלקם אשר ירד מן
 42 השמים : ויאמרו הלא זה ישוע בן יוסף ונדענו
 את אביו ואת אמו ואיכה יאמר מן השמים
 43 ירדתי : ויעו ישוע ויאמר אליהם אל תלכו איש
 44 אל רעהו : לא יוכל איש לבוא אלי בלתי
 ומשכחו האב אשר שלחני וביום אחרון אני
 מה אקיימו : כתוב בגביאים וכלם למודי אלהים
 46 לכן כל השמע מן האב ולמד יבא אלי : לא
 ראה איש את האב כי אם את אשר לאלהים
 47 הוא ראה את האב : אמנם אמנם אני אמר
 48 לכם המאמין בי חיי עולמים לו : אנכי לחם
 49 החיים : אבתיכם אכלו מן במדבר ומתו :
 נ זה החלקם היורד מן השמים אשר כל יאכל ממנו
 51 ולא ימות : אנכי החלקם החיים היורד מן
 השמים איש אשר יאכל מן החלקם הזה יחיה
 לעולם ואת החלקם אשר אמן בשרי הוא אשר
 52 אמן בעד חיי הארץ : ויריבו היהודים איש
 ברעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו בשר
 53 לאכל : ויאמר אליהם ישוע אמנם אמנם אני
 אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן אדם
 ותשתו את דמו לא יהיו לכם חיים בקרבכם :
 54 האכל את בשרי והשתה את דמי לו חיי עולמים
 נה וביום אחרון אני אקיימו : כי אמנה בשרי אכל
 56 הוא ואמנה דמי שתיה הוא : האכל את בשרי
 57 והשתה את דמי הוא ישוב בי ואני בו : פאשר
 שלחני האב חיי ואנכי חי באב כן האכל אתי גם
 58 הוא יחיה בי : זה החלקם אשר ירד מן השמים
 לא כאבתיכם אשר אכלו מן ומתו האכל מן
 59 החלקם הזה יחיה לעולם : את אלה דבר בבית
 ס המועד בלמדו בכפר נחום : ויאמרו רבים
 מתלמידיו

יוחנן ו ז CAP. 6. 7.

מתלמידיו כשמעם דבר קשה זה מי יוכל לשמעו :
 61 וידע ישוע בגפשו כי תלמידיו מתלננים על-זאת
 62 ויאמר אליהם התפשו בוזאת : ואף אם תראו
 את-בן-אדם עלה לאשר היה שם מלפנים :
 63 הרוח היא אשר תחיה והבשר לא יועיל מאומה
 הרברים אשר אנכי מדבר אליכם רוח הקה
 ותים הקה : ויש בכם אנשים אשר לא
 64 האמינו כי מראשית ידע ישוע מי אלה אשר לא
 האמינו ומי הוא זה אשר יסגירנו : ויאמר סה
 לכן אני אמר לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי
 בלתי נתן לו מאבי : פ
 מאז שבו רבים מתלמידיו ולא הלכו עמו
 66 עוד : ויאמר ישוע אל-שנים עשר התלכו גם
 67 אתם : ויען אתו שמעון פטר אדני אל מי גלף
 68 דברי תיי עולמים לך הקה : ונאמין ונדע כי
 69 אתה המשיח בן-אלהים תיים : ויען אתם ישוע ע
 הלא בחרתי אתכם שנים עשר ואחד מקם
 70 על יהודה איש פריותי בן-שמעון דבר כי
 71 הוא זה אשר יסגיר אתו בהיותו אחד משנים
 עשר :
 וילך ישוע גלילה אמרי כן כי לא אבה זא
 להתהלך ביהודה כי בקשו היהודים להרגו :
 ויקרב חג סכות היהודים : ויאמרו אליו אחיו
 2 עבד מזה ולך אל יהודה למען יראו גם תלמידך
 את-הפעלים אשר אתה עשה : כי אין איש
 4 עשה מאומה בסתר ומבקש להגלות אם-אתה
 עשה אלה גלה אתך לארץ : כי אחיו לא
 5 האמינו בו : ויאמר אליהם ישוע עדנה לא קרבה
 6 עתי ועתכם נכונה בכל-עת : לא תוכל הארץ
 7 לשנא אתכם ואתי שנאתני כי העדתי בה כי רעים
 פעליה

ג"א
 אשכריותי
 או-קריות

8 פְּעִלֶיהָ : עָלוּ אֶל-הַחֵטָה הַזֶּה וְאֲנִי לֹא אֶעֱלֶה עוֹד
 9 אֶל הַחֵטָה הַזֶּה כִּי לֹא מְלָאָה עֵתִי עַד-כֹּה : וַיְדַבֵּר
 אֲלֵיהֶם אֶת-אֱלֹהָ וַיֵּשֶׁב בְּגִלְיָל : פ
 י וּכְאֲשֶׁר עָלוּ אֶחָיו עִלָּה נִם הוּא אֶל
 11 הַחֵטָה לֹא בְּגִלְיָו כִּי אִם-בְּסַטְרָה : וַיִּבְקְשׂוּ אֹתוֹ
 12 הַיְהוּדִים בְּחָג וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ : וַתְּהִי תִלְוִנָה גְדוֹלָה
 בָּעָם עָלָיו וְאֱלֹהָ אָמְרוּ טוֹב הוּא וְאֱלֹהָ אָמְרוּ לֹא
 13 בֶּן אִם-מִתַּעַה הַקָּהֶל הוּא : וְלֹא דָבַר עָלָיו
 אִישׁ בְּגִלְיָו מִיִּרְאַת הַיְהוּדִים : פ

14 וַיַּעַל יֵשׁוּעַ אֶל-הַהֵיכָל בְּחֻצֵי-הַחֵטָה ^{נ"א בהור המועד}
 15 וַיִּלְמַד : וַיִּתְמַחוּ הַיְהוּדִים לֵאמֹר אֵיכָה יָדַע זֶה
 16 אֶת-הַסְּפָרִים וְלֹא לָמַד : וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 17 לִקְחִי לֹא לִי הוּא כִּי אִם-לְאֲשֶׁר שָׁלַחְנִי : אִישׁ
 כִּי יִרְצֶה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יָדַע עַל-הַלֶּקֶת הַזֶּה אִם
 18 מֵאֱלֹהִים הוּא אִו מִנְּפֹשֵׁי אָנִי מְדַבֵּר : הַמְדַבֵּר
 מִנְּפֹשׁוֹ אֶת-כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֵשׁ וְהַמְבַקֵּשׁ אֶת-כְּבוֹד
 19 שׁוֹלְחֵוֹ נֶאֱמָן הוּא וְאִין אֲנִי בֹו : הֲלֹא נָתַן לָכֶם
 מֹשֶׁה אֶת-הַתּוֹרָה וְאִישׁ מִכֶּם אֵינְנוֹ עֹשֶׂה אֶת-
 כ הַתּוֹרָה מֵדוּעַ תִּבְקְשׂוּ לְהַרְגֵנִי : וַיַּעַן הַקָּהֶל
 21 וַיֹּאמֶר שָׂדֵד לָךְ מִי בִקֵּשׁ לְהַרְגֶךָ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פְּעִלָּה אַחַת אֶעֱשֶׂה וְכֻלְכֶם תִּתְמַחוּ :
 22 לָכֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת-הַמּוֹלֶת לֹא כִּי מִמֹּשֶׁה
 הוּא כִּי אִם-מֵאֲבוֹת וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִלְּתָם אִישׁ :
 23 וְאִם יִמּוֹל אִישׁ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי תִפְרֹת תּוֹרַת
 מֹשֶׁה הַתְּמָרוֹ בִּי יַעַן רָפְאֵתִי אִישׁ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת :
 24 אֵל תִּשְׁפֹּטוּ לְמִרְאָה עֵינֵיכֶם כִּי אִם-מִשְׁפָּט צָדֵק
 כֹּה תִשְׁפֹּטוּ : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים מִיּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הֲלֹא
 26 זֶה אֲשֶׁר הִמָּה מִבְּקָשִׁים לְהַרְגֵנוּ : וְהִנֵּה בְּגִלְיָו
 הוּא מְדַבֵּר וְאִישׁ אֵין הָאֹמֵר אֵלָיו מֵאוּמָה הַיְדוּעַ
 27 יָדְעוּ הַשָּׂרִים כִּי אֲמָנָה הוּא הַמְּשִׁיחַ : אֵךְ יִדְעֵנוּ

אי

אי מנה הוא והמשיח בנאו לא ידע איש אי
 מנה הוא : וילמד ישוע בהיכל ויצעק לאמר 28
 ידעתם אתי וידעתם אי מנה אנכי ולא מנפשי
 באתי ושלחי אשר לא ידעתם אמת : ואני 29
 ידעתיו כי ממנו אנכי והוא שלחני : ויבקשו ל
 נ"א שעתו לתפשו ולא שלח איש ידו בו כי עתו עדנו לא
 באה : ונאמינו בו רבים מן-הקהל ויאמרו כבוא 31
 המשיח היעשה אתות רבות מאלה אשר עשה
 זה : וישמעו הפרושים את-הקהל כי מתלונן 32
 עליו כאלה וישלחו הפרושים וראשי הכהנים
 את-המשרתים לתפשו : ויאמר אליהם ישוע 33
 עוד מעט אהיה עמכם ואלך לשלחי : תבקשני 34
 ולא תמצאוני ולא אשר אנכי שמה לא תוכלו
 לבוא : ויאמרו היהודים איש אל רעהו אנה לה
 ילך כי לא נמצאנו הילך אל נדחי הגוים וילמד
 את-הגוים : מה הדבר הזה אשר אמר תבקשני 36
 ולא תמצאוני ולא אשר אנכי שמה לא תוכלו
 לבוא : וביום האחרון הגדול כהג עמד ישוע 37
 וצעק לאמר כל-צמא יבא אלי וישתה : המאמין 38
 בי כאשר אמר הכתוב מבטנו יזלו נחלי מים
 חיים : ואת-זאת דבר על-הרוח אשר יקחו 39
 המאמינים. בו ורוח הקדש טרם יהיה כי ישוע
 טרם יקבד : פ ויאמרו רבים מן מ
 הקהל השמעים את-הדבר הזה אמנה זה הנביא :
 ואתרים אמרו זה המשיח ואלה אמרו המן גליל 41
 יבא משיח : הלא אמר הכתוב כי מנרע דוד 42
 יבוא משיח ומכפר בית-לחם אשר היה שמה
 דוד : ותהי מחלוקת בין-הקהל עליו : ומהם 43 44
 אבו לתפשו ולא שלח איש ידיו בו : פ
 ויבאו המשרתים אל ראשי הכהנים מה
 ואל

וְאֵל הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם מַדּוּעַ לֹא הִבָּאתָם
 46 אֹתוֹ : וַיַּעֲנוּ הַמְּשֻׁרְתִים לֹא דִבֶּר אִישׁ כְּמוֹהוּ :
 47 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם הַפְּרוּשִׁים הִתְעַיְתָם גַּם אַתֶּם :
 48 41 הַיָּאֲמֵן בּוֹ אִישׁ מְשֻׁרִים אוֹ מְפֻרָשִׁים : וְאֶרְוֹר
 גִּתְּהוּל אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת־הַתּוֹרָה : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם
 גִּתְּדִמוּס אֲשֶׁר בָּא אֵלָיו לִילָה וְהוּא אֶחָד מֵהֶם :
 51 הִתְשַׁפֵּט תּוֹרַתְנוּ אֶת־הָאִישׁ בְּטָרִם תִּשְׁמַע עָלָיו
 52 וַתִּדַע מָה עָשָׂה : וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגַם אַתָּה
 מִגְּלִיל חֲקוֹר וְרָאָה כִּי מִגְּלִיל לֹא יָקוּם נָבִיא :
 53 וַיִּלֶּךְ אִישׁ אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ :

א ח וַיִּלֶּךְ יֵשׁוּעַ אֶל הַר הַצִּיּוֹתִים : וּבִבְקָר
 בָּא עוֹד אֶל הַהֵיכָל וַיָּבֵא אֵלָיו כָּל־הָעָם וַיֵּשֶׁב
 3 וַיִּלְמַדֵם : וַיָּבִיאוּ אֵלָיו הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים
 4 אִשָּׁה הַגִּתְּפֹשֶׁה בְּנֵאֲפִיָּה וַיּוֹשִׁיבוּהָ בַתְּנֹדָה : וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו מִלְּמַד נִתְפָּשֶׂה הָאִשָּׁה הַזֹּאת בְּנֵאֲוֹף נֵאֲפִים :
 ה וּמִשָּׁה צְנָה לָנוּ בַתּוֹרָה לְהַסְקֵל אֵלֶּה וְאַתָּה מַה־
 6 תֹּאמֶר : וְזֹאת אָמְרוּ לְנַסְתּוֹ לְהִיּוֹת לָהֶם מַה־
 לְהַלְשִׁין אֹתוֹ וַיֵּשֶׁת לַמָּטָה וַיִּכְתּוּב בְּאֶצְבְּעוֹ בְּאֶרֶץ :
 7 וַיּוֹסִיפוּ לִשְׁאוֹל לוֹ וַיִּזְקַף לְמַעַלָּה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם
 אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּלִי חֲטָא וְשָׁלִיךְ בָּהּ
 8 אֶת־הָאֶבֶן בְּרֵאשֶׁנָּה : וַיֵּשֶׁת לַמָּטָה עוֹד וַיִּכְתּוּב
 9 בְּאֶרֶץ : וַיִּשְׁמְעוּ וַיּוֹכַחוּ בְּלִבָּבָם וַיֵּצְאוּ אִישׁ
 אִישׁ מִזְּקִנִים הַחֲלוּ עַד־הָאֲחֵרֹן וַיִּיחַר יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ
 י וְהָאִשָּׁה עֹמֶדֶת בַּתְּנֹדָה : וַיִּזְקַף יֵשׁוּעַ לְמַעַלָּה וְלֹא
 רָאָה כִּי אִם־אֶת־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִשָּׁה מַלְּשִׁינֹדָה
 11 אַיִם הֲלֹא הִרְשִׁיעַךְ אִישׁ : וַתֹּאמֶר אֵין גַּם אֶתֶר
 אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ גַּם אֲנִי לֹא אֶרְשִׁיעַךְ לְכִי
 12 וְאֶל־תִּחַטְּאִי עוֹד : פ וַיּוֹסֶף יֵשׁוּעַ
 לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנֹכִי אֹרֵךְ הָאֶרֶץ הַחֲלוּ
 אַחֲרַי לֹא יִלְךְ בַּחֲשָׁךְ וְאֹרֵךְ הַחַיִּים יִהְיֶה לוֹ :
 כ ה B B וַיֹּאמְרוּ

יוחנן ה. CAP. 8.

13 ויאמרו אליו הפרושים על-נפשך אתה מעיד לא
 14 נאמנה עדותך : ויען ישוע ויאמר אליהם האף
 על-נפשי אני מעיד עדותי נאמנה כי ידעתי מאין
 באתי ואנה אלך ולא ידעתם מאין באתי ואנה
 15 אלך : כדרך הבשר אתם שקטים ואני לא
 16 אשפט איש : ואם אשפט משפטי נאמן כי אינני
 17 לבדי אף אני והאב אשר שלחני : וגם בתורתכם
 18 כתוב כי עדות שנים אנשים נאמנה : אני המעיד
 19 עלי והאב אשר שלחני מעיד עלי : ויאמרו אליו
 אביך איך יען ישוע לא ידעתם אתי ולא את-
 20 אבי אם ידעתם אתי גם את-אבי תדעו : את-
 אלה דבר ישוע באושר בלמדו בהיכל ולא תפשו
 21 איש כי לא באה עוד עתו : ויוסף ישוע ויאמר
 אליהם אלך ותבקשוני ובחטאתיכם תמותו ואתם
 22 לא תוכלו לבוא לאשר אני אלך שמה : ויאמרו
 היהודים הנהרג את-נפשו כי אמר לא תוכלו אתם
 23 לבוא לאשר אני אלך שמה : ויאמר אליהם אתם
 מתחת ואני מפעל אתם מן-הארץ הזאת ואני אינני
 24 מן-הארץ הזאת : לכן אמרתי אליכם כי בחטאתיכם
 תמותו כי אם-לא תאמינו אשר אני הוא תמותו
 בחטאתיכם : ויאמרו אליו מי אתה ויאמר כה
 25 אליהם ישוע את-אשר אמרתי אליכם מראשית :
 רבורת לי לאמר ולשפט עליכם ושלחי נאמן
 26 ואת-אשר אנכי שמע ממנו הקרה אדבר אל
 27 הארץ : ולא ידעו כי דבר אליהם על-האב :
 28 ויאמר אליהם ישוע בנשאכם את בן-אדם אז
 תדעו כי אני הוא ולא מנפשי עשיתי מאומה
 כי-אם את אשר למדני אבי הקרה דברתי :
 29 ושלחי עמי לא עבני האב לבדי כי בקל-עת
 אני עשה את-רצונו : ובדברו את-אלה האמינו ל

31 בו רבים : ויאמר ישוע אל היהודים אשר
 האמינו בו אם בדברי תעמדו אמנה תלמידי
 32 אתם : וידעתם את-האמת והאמת יעשה
 33 אתכם חפשים : ויענו אתו זרע אברהם אנחנו
 ולא היינו עבדים לכל-איש ואיכה אמרת חפשים
 34 תהיו : ויען אתם ישוע אמנם אמנם אני אמר
 לכם כי איש איש אשר יחטא עבד חטא הוא :
 לה והעבד לא יושב בבית לעולם ותבן יושב לעולם :
 36 לכן אם הבן יעשה אתכם חפשים חפשים היה
 37 תהיו : וידעתי כי זרע אברהם אתם ובקשתם
 38 להרגני כי לא חכיל דברי בכם : את-אשר
 ראיתי מאבי אנכי מדבר ואתם עשים את-אשר
 39 ראיתם מאביכם : ויענו ויאמרו אליו אברהם
 אבינו הוא ויאמר אליהם ישוע אם אתם בני
 מ אברהם תעשו את פעלי אברהם : ועתה תבקשו
 להרג אתי את-האיש אשר דבר אליכם את-
 האמת אשר שמעתו מאלהים לא עשה זאת
 41 אברהם : את-פעלי אבותיכם אתם עשים
 ויאמרו אליו לא ילדנו בנות אב אחד לנו את-
 42 האלהים : ויאמר אליהם ישוע אם אלהים אביכם
 תאהבוני כי מאלהים יצאתי ובאתי ולא מנפשי
 43 באתי כי הוא שלחני : למה לא ידעתם את-
 44 שפתי יען לא תוכלו לשמע את-דברי : אתם
 מן האב השטן ואת-תאות אביכם תעשו רוצח
 הנה מראשית ולא עמד באמת כי אין אמת בו
 בדברו קוב מלבו מדבר כי קוב ואביו הוא :
 46 מה וכי אמת דברתי לא האמנתם לי : מי מקרבכם
 יוכיחני על-החטאה ואם אמת דברתי מדוע לא
 47 האמנתם לי : את-אשר מאלהים ישמע דברי
 אלהים לכן לא שמעתם פי אינכם מאלהים :

יוחנן ח ט CAP. 8. 9.

48 וַיַּעֲגוּ הַיְהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא טוֹב דִּבַּרְנוּ כִּי
49 שָׁמַרְנוּ אִתָּהּ וְלָךְ שָׂד : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֵין לִי שָׂד
כִּי אֶת-אָבִי אֲנִי מְכַבֵּד וְאַתֶּם תְּכַלְמֵנִי : וְלֹא נ
אֶת-כְּבוֹדִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ יֵשׁ אֶחָד הַמִּבְקֵשׁ וְהַשׁוֹבֵט :
51 אֲמַנְסִי אֲמַנְסִי אֲנִי אֹמֵר לְכֶם אִישׁ כִּי יִשְׁמַר אֶת-
52 דְּבָרֵי לֹא יֵרָאֶה מֵנֹת לְעוֹלָם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הַיְהוּדִים עִמָּה יִדְעוּ כִּי לָךְ שָׂד אֲבָרְהִם מֵת
וְהַנְּבִיאִים וְאַתָּה אֹמְרֵת אִישׁ כִּי יִשְׁמַר אֶת-דְּבָרֵי
53 לֹא יִטְעִם מֵנֹת לְעוֹלָם : הַגְּדוּל אִתָּהּ מֵאֲבָרְהִם
אֲבִינוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים מֵתוּ לְמִי תַעֲשֶׂה אֶת-
54 נִפְשָׁךְ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אִם כִּפְדֵתִי אֶת-נִפְשִׁי כְּבוֹדִי
כַּאֲן הֵיזָא מְכַבְּדִי אָבִי הוּא אֲשֶׁר אֹמְרֵתִם עָלָיו
כִּי אֱלֹהֵיכֶם הוּא : וְאַתּוּ לֹא יִדְעֵתֶם וְאֲנִי יֹדַעְנָה
אֵתוּ וְאִם אֹמֵר לֹא יִדְעֵתִי אֵתוּ אֲכַזֵּב כְּמוֹכֶם
אֲדָ יִדְעֵתִי וְאַתּוּ-דְּבָרוֹ אֲשַׁמֵּר : אֲבָרְהִם 56
אֲבִיכֶם גָּל לִרְאֹת אֶת-יּוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח : וַיֹּאמְרוּ 57
אֵלָיו הַיְהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בְּן-חַמְשִׁים שָׁנָה וְאַתָּה
רְאִית אֲבָרְהִם : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמַנְסִי 58
אֲמַנְסִי אֲנִי אֹמֵר לְכֶם טָרַם יֵהִיֶה אֲבָרְהִם אֲהִיָּהּ :
וַיִּשְׂאוּ אֶת-אֲבָנִים לְהַשְׁלִיךְ עָלָיו וַיִּתְחַבְּאֵהוּ יֵשׁוּעַ 59
וַיֵּצֵא מִן-הַטֵּיבֵל וַיֵּלֶךְ בְּתוֹכֶם וַיַּעֲבֹר :
וּבְעֵבְרוֹ רָאֶה אֶת-אִישׁ עוֹר מִיְלֻדָתוֹ : ט א
וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבִּי מִי חָטָא חָזָה אוֹ 2
יּוֹלְדֵיו בְּהַוָּלְדוֹ עוֹר : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לֹא חָטָא הוּא 3
וְלֹא יוֹלְדֵיו אֲדָ לְגִלּוֹת בּוֹ אֶת-מִפְעָלֵי אֱלֹהִים :
עָלַי לִפְעַל אֶת-מִפְעָלֵי שְׁלַחִי בְּעַדְנֵנוּ יוֹם וּבּוֹאֵה 4
הַלֵּילָה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לִפְעַל בּוֹ : בְּהִיּוֹתִי ה
בְּאֶרֶץ אֹרֵךְ הָאֶרֶץ אֲנִיכִי : וְכֹאֲשֶׁר דִּבַּר אֶת-6
אֱלֹהֵי יִרְק עַל-הָאֶרֶץ וַיַּעַשׂ חֹמֶר מִן-הָרוֹק וַיִּמְשַׁח
אֶת-עֵינָיו הָעוֹר בְּחֹמֶר : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָדָ רַחֲמֵךְ 7
בְּבִרְכַת

בברכת שלח לאמר שלוח נולד וירחץ ויבא
 8 ויבא : ויאמרו השכנים והראים אתו בראשונה
 9 כי עור הנה הלא זה אשר ישב ושאל : אלה
 אמרו כי הוא זה ואלה כי הוא דומה לו והוא
 יאמר כי אני הוא : ויאמרו אליו איכה נפקחו
 11 עיניך : ויען ויאמר איש הנקרא ישוע עשה
 חמר ומשח את-עיני ואמר אלי לך אל ברכת
 12 שלח וירחץ ואלך וארחץ ואראה : ויאמרו אליו
 איז ויאמר לא ידעתי : פ
 13 ויביאו את-אשר היה עור אל הפרושים :
 14 ויהי ביום השבת וישוע עשה את-החמר ופקח
 15 טו את-עיניו : וישאלו הפרושים עוד איכה הוא
 ראה ויאמר אליהם את-החמר שם על עיני
 16 וארחץ ואראה : ויאמרו אנשים מן הפרושים
 איש זה איננו מאלהים כי איננו שמר את-יום
 השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא
 לעשות אתות כאלה ותהי מחלוקת ביניהם :
 17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה-תאמר עליו כי פקח
 18 עיניך ויאמר כי נביא הוא : ולא האמינו אתו
 היהודים כי הנה עור וראה עד-כי קראו לילדי
 19 פקות עינים : וישאלו אתם לאמר הנה בנכם
 אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה
 כ עתה : ויענו אתם ילדיו ויאמרו ידענו כי זה-
 21 בננו וכי נולד עור : ולא ידענו במה הוא ראה
 עתה ולא ידענו מי הוא זה אשר פקח את-עיניו
 22 גדול הוא שאלו ועל-נפשו ידבר : פכה דברו
 יולדיו מראת היהודים כי קבר יאתו היהודים כי
 איש איש אשר יתודה כי הוא הפשיט ישלך
 23 מחוץ לבית-המועד : על-כן אמרו יולדיו כי
 24 גדול הוא שאלו : ויקראו שנית לאשר היה
 עור

נ"א הכנסת
 או התמלח

עור ויאמרו אליו תנה קבוד לאלהים פי ידענו
 כי איש זה חטא : ויען ויאמר לא ידעתי אם כה
 חטא הוא אחת ידעתי כי הייתי עור ועתה אני
 רצא : ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה 26
 פקח עיניך : ויען אתם פקר אמרתי לכם ולא 27
 שמעתם למה תאבו לשמוע עוד התאבו גם
 אתם להיות תלמידיו : וינרפו אתו ויאמרו 28
 אתה תלמידו ואנחנו תלמידי משה : ידענו כי 29
 דבר אלהים אל משה וזה לא ידענו מאין הוא :
 ויען האיש ויאמר אליהם נפלאות היא בזאת פיל
 לא ידעתם מאין הוא ואת-עיני פקח : וידענו 31
 כי לא ישמע אלהים את-החטאים כראם-את
 ירא אלהים ואת-עשה רצונו אתו ישמע : לא 32
 גשמע מעולם פי פקח איש את-עיני נולד עור : 33
 ואם זה איננו מאלהים לא יוכל לעשות מאומה :
 ויענו ויאמרו אליו כלך נולדת בחטאים ואתנו 34
 תלמד ויוציאו אתו הוצה : פ
 וישמע ישוע פי הוציאהו הוצה וימצאהו לה
 ויאמר אליו התאמן בכו-אלהים : ויען ויאמר 36
 מי הוא זה אדני אשר אאמין בו : ויאמר 37
 אליו ישוע ראית אתו והמדבר אליך זה הוא :
 ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו : ויאמר ישוע 38 39
 למשפט באתי אל הארץ הזאת למען יראו אשר
 לא ראו ולהיות הראים עורים : ומן-הפרושים מ
 אשר היו עמו שמעו את-אלה ויאמרו אליו הגם
 אנחנו עורים : ויאמר אליהם ישוע אם עורים 41
 אתם לא יהיה לכם חטא ועתה אמרתם כי אנחנו
 ראים לכן חטאתכם תשב :
 אמנם אמנם אני אמר לכם איש אשר יא
 לא יבא בגלגל אל מבלת הצאן ויעל בדרך אחר
 ננב

2 נִגְבַּב וּפְרִיץ הוּא : וְאֵשֶׁר יָבֵא בְּדִלְתָּ לְעֵה הַצֹּאֵן
 3 הוּא : הַשּׁוֹעֵר יִפְתַּח לוֹ וְהַצֹּאֵן יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹלוֹ
 4 וְאֶת־צִוְּיָוֹ וְקָרָא בְּשֵׁם וְיִוְצִיאוּם : וּבְהוֹצִיאוֹ אֶת־
 צִוְּיָוֹ יֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הַצֹּאֵן כִּי יָדְעוּ
 הַאֶת־קוֹלוֹ : וְלֹא יִלְכוּ אַחֲרָיו זֶר אֵד וְנוֹסוּ מִמֶּנּוּ
 6 כִּי לֹא יָדְעוּ אֶת־קוֹל הַזְּרִים : אֶת־הַמַּשְׁלֵל הַזֶּה
 דִּבֶּר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת־אֵשֶׁר דִּבֶּר
 7 אֲלֵיהֶם : וַיִּסַּף יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲמֵנִים אֲמֵנִים
 8 אֲנִי אֹמֵר לָכֶם דִּלְתַּת הַצֹּאֵן אֲנִכִּי : כֹּל אֲשֶׁר בָּאוּ
 לִפְנֵי נִגְבִּים וּפְרָצִים הַמָּה וְלֹא שָׁמְעוּ אֲלֵיהֶם
 9 הַצֹּאֵן : אֲנִכִּי הִדְלַת כֹּל הַבָּיִת כִּי יִשְׁעוּ וּבֹא
 יִוְצֵאוּ וּמִצֵּא מִרְעֵה : לֹא יָבֵא הַנִּגְבֵּב כִּי אִם־לִנְנוּב
 וְלִזְבוּחַ וּלְאֹבֵד אֲנִי בָאתִי לְהֵיטִי לָהֶם חַיִּים וְלֵהֵיטִי
 11 לָהֶם יָתֵר : אֲנִכִּי הִרְעֵה הַטּוֹב וְאֶת־נַפְשׁוֹ וְשֵׁם
 12 הִרְעֵה הַטּוֹב תַּחַת הַצֹּאֵן : וְהַשְּׂכִיר אֲשֶׁר אֵינְנוּ
 הִרְעֵה וְלֹא לוֹ הַצֹּאֵן יִרְאֶה אֶת־הַנֹּאֵב בָּא וְעֹבֵב
 אֶת־הַצֹּאֵן וְנֹס וְחָטַף אֹתָם הַנֹּאֵב וְאֶת־הַצֹּאֵן
 13 יִפְרִץ : וְנֹס הַשְּׂכִיר כִּי שְׂכִיר הוּא וְלֹא יָדָאָן
 14 לַצֹּאֵן : אֲנִכִּי הִרְעֵה הַטּוֹב וַיְדַעְתִּי אֶת־אֵשֶׁר לִי
 טו וְנִוְדַעְתִּי לְאֵשֶׁר לִי : כֹּאֲשֶׁר יָדַע אֹתִי הָאֵב כֹּן
 16 יָדַעְתִּי אֶת־הָאֵב וְשָׁמְתִי נַפְשִׁי תַּחַת הַצֹּאֵן : וְצֹאֵן
 אַחֵר לִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ מִמְּכַלְהָ הַזֹּאת עָלַי לְהַבְיֹא
 נֹס אֹתָם וּבְקוֹלִי יִשְׁמְעוּ וְעֵדֵר אֶחָד וְרַעֲהָ אֶחָד
 17 יִהְיֶה : לִכֹּן יֵאָחֲבֵנִי אָבִי כִּי אֶת־נַפְשִׁי אֲשִׁים לְמַעַן
 18 אָשׁוּב וְאֶקְחָהּ : לֹא יִשְׁאַהּ אִישׁ מִמֶּנִּי וּמִנַּפְשִׁי
 אֲשִׁימָנָה לִי שְׁלֹטוֹן לְשׁוּם אֹתָהּ וְלִי שְׁלֹטוֹן לְשׁוּב
 וְלִקְחָתָהּ מֵאֵבִי לִקְחָתִי הַמִּצְוָה הַזֹּאת : פ
 19 וְתָהִי עוֹד מַחְלֶקֶת בֵּין הַיְהוּדִים עַל־הַדְּבָרִים
 כ הָאֵלֶּה : וְרַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ שֶׁד לוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא
 21 וְלָמָּה תִּשְׁמָעֵן אֲלֵיו : וְאַחֲרָיִם אָמְרוּ לֹא אֵלֶּה דְבָרֵי
 אֹתוֹ שֶׁד הַיּוֹכֵל שֶׁד לִקְחוֹת עֵינַי עֲרִים : פ

ותדו

יוחנן י יא CAP. 10. 11.

23 22 וַתְּהִי חֲנֻכָּה בִירוּשָׁלַם וְחֶרֶף הָיָה : וַיִּתְּהַלֵּךְ
 24 יֵשׁוּעַ בְּחֵיכַל בְּאֵלִים שְׁלֵמָה : וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְהוּדִים
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַד מָתִי תֵשָׂא אֶת-נַפְשֵׁנוּ אִם מְשִׁיחַ
 אַתָּה אָמַר לָנוּ בְגִלּוֹי : וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ אֲמַרְתִּי כִּי
 אֵלֵיכֶם וְלֹא הָאֲמַנְתֶּם הַפְּעִלִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
 26 בְּשֵׁם אָבִי הַמָּה מַעֲדִים עָלַי : וְלֹא תֹאמִינוּ כִּי
 27 אֵינְכֶם מַצְאִינִי כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם : צֹאנִי שְׂמָעִים
 28 אֶת-קוֹלִי וְיַדְעֹתִי אֹתָם וְאֲחֵרֵי יִלְכוּ : וְלֹהֵם אֶתֶן
 חַיֵּי עוֹלָמִים וְלֹא יֵאבְדוּ לְעוֹלָם וְלֹא יִחַטֵּף אֹתָם
 29 אִישׁ מִיָּדִי : אָבִי אֲשֶׁר נִתְּנָם לִי גָדוֹל מִכָּל הוּא
 וְלֹא יוּכַל אֶחָד לִחַטֵּף מִיַּד אָבִי : אֲנִי וְהָאֵב אֶחָד ל
 32 31 אֲנַחֲנוּ : וַיִּשְׂאוּ הַיְהוּדִים אֲבָנִים לְסַקְּלוֹ : וַיַּעַן
 אֹתָם יֵשׁוּעַ הִרְאִיתִי לְכֶם פְּעִלִים טוֹבִים רַבִּים
 33 מֵאֲבִי עַל-מָה מִן-הַפְּעִלִים הָאֵלֶּה תִּסְקְלֵנִי : וַיַּעֲנוּ
 אֹתוֹ הַיְהוּדִים לֵאמֹר לֹא נִסְקַלְךָ עַל-פְּעֵל טוֹב כִּי
 אִם-עַל-גְּדוּפָה וְעַל עֲשׂוֹתְךָ לְאֱלֹהִים וְאָדָם אַתָּה :
 34 וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ הֲלֹא כָתוּב בְּתוֹרַתְכֶם אֲנִי אֲמַרְתִּי
 אֱלֹהִים אֹתָם : אִם קָרָא לְאֲשֶׁר הֵיחָה לְהֵם דְּבַר לֵה
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים וְהִכְתוּב לֹא יוּכַל לְהַפֵּר : תֹּאמְרוּ 36
 עַל אֲשֶׁר קָדַשׁ אֹתוֹ הָאֵב וּשְׁלַחֵהוּ אֶל הָאָרֶץ כִּי
 37 מִגִּבְרָה אַתָּה יַעַן אֲמַרְתִּי בְּ-אֱלֹהִים אֲנִכִּי : אִם
 38 לֹא עֲשִׂיתִי אֶת-פְּעֻלֵי אָבִי לֹא תֹאמִינוּ בִּי : וְאִם
 אֲעֹשֶׂה אֵף כִּי לֹא תֹאמִינוּ לִי הֲאֲמִינוּ בַּפְּעִלִים
 39 לְמַעַן תִּדְעוּ וְתֹאמִינוּ כִּי הָאֵב בִּי וְאֲנִי בּוֹ : וַיִּבְקְשׁוּ
 עוֹד לְתַבְּשׂוּ וַיִּצְא מִיָּדָם : וַיֵּצֵא עוֹד מֵעֵבֶר לִירְדֵן מ
 40 יְיָ רַחֵם אֱלֹהֵי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בְּפֶטֶן שֵׁם יוֹחָנָן בְּרֵאשִׁיטָה וַיֵּשֶׁב
 41 שָׁמָּה : וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רַבִּים וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא עֹשֶׂה
 יוֹחָנָן אֹת וְכָל-אֲשֶׁר דִּבַּר יוֹחָנָן עַל זֶה אָמַת :
 42 וַיֹּאמִינוּ בּוֹ רַבִּים שָׁמָּה :
 וַיְהִי חֵלֶה אֶחָד אֲלִיעֶזֶר מִבֵּית-עֵנָה מִכַּפְּרָיָא א
 מְרִיָם וּמְרִתָּה אַחֻזָּה : הִיא מְרִיָם אֲשֶׁר מְשַׁחָה 2
 אֶת

אַתְּ-אֲדִינִי בְּמִדְקַחַת וּמִחַתָּה אֶת-רַגְלֵי בְּשַׁעֲרֵתֶיךָ
 3 וְאֵלִיעֶזֶר אָחִיךָ חָלָה : וַתִּשְׁלַחנָה אֵלָיו אֶתִּיּוֹתָיו
 4 לֵאמֹר הִנֵּה אֲדִינִי זֶה אֲשֶׁר אָחֲבֶתְךָ חָלָה : וַיִּשְׁמַע
 יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַמַּחְלָה הַזֹּאת אֵינְנָה עַד-לְמוֹת כִּי
 אִם-לְכַבּוֹד אֱלֹהִים לְהַפְכֵד בָּהּ בְּנֵי-אֱלֹהִים :
 5 הַיּוֹאֵב וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ אֶת-מִרְתָּה וְאֶת-אֲחֻזָּתָה וְאֶת-
 6 אֵלִיעֶזֶר : וּבִשְׁמִעוֹ כִּי חָלָה אִזּוֹ יָשָׁב שְׁנֵי יָמִים
 7 בְּמִקּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר הָיָה שָׁמָּה : וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר
 8 לְתַלְמִידָיו גִּלְכָּה עוֹד אֶל-יְהוּדָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 תַלְמִידָיו רַבִּי עִתָּה חָשְׁבוּ הַיְהוּדִים לְסַקְלֶךָ וְאַתָּה
 9 תֵּחָלֵךְ שָׁמָּה עוֹד : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הֲלֹא שְׁתִּים עֲשָׂרָה
 עֲתִים בְּיוֹם אִישׁ אֲשֶׁר יִלָּךְ בְּיוֹם לֹא יָפֵל כִּי אֶת-
 י אֹר הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְאֶה : וְאִישׁ כִּי יִלָּךְ בַּלַּיְלָה
 11 וְיָפֵל כִּי אֵין אֹר בּוֹ : וַיְדַבֵּר אֶת-אֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי כֵן אֵלִיעֶזֶר מְרַעְנוּ יֵשׁוּ וְאֵלֶּךְ לְהַעִיר
 12 אֹתוֹ מִשְׁנָתוֹ : וַיֹּאמְרוּ תַלְמִידָיו אֲדִינִי אִם יֵשׁוּ
 13 הוּא יִרְפָּא : וְעַל-מוֹתוֹ דִּבֶּר יֵשׁוּעַ וְהֵמָּה חָשְׁבוּ
 14 כִּי עַל שְׁכָבוֹ בְּשֵׁנָה דִּבֶּר : אִזּוֹ יֹאמֶר אֲלֵיהֶם
 טו יֵשׁוּעַ בְּגִלּוֹי כִּי מֵת אֵלִיעֶזֶר : וְלִמְעַנְכֶם שְׂמַחְתִּי
 כִּי לֹא הָיִיתִי שָׁמָּה לִמְעַן תִּאֱמִינּוּ וְנִלָּךְ אֵלָיו :
 16 וַיֹּאמֶר תּוֹמָא הַנִּקְרָא דְדִמִּי אֵל הַתַּלְמִידִים חֲבֵרָיו
 17 גִּלְכָּה גַם אֶנְחֵנוּ וְנָמוּת עִמּוֹ : וַיִּבֹא יֵשׁוּעַ וַיִּמְצָא
 18 כִּי הָיָה כָּבֵד אַרְבָּעָה יָמִים בְּקִבְרֵי : וּבֵית-עֲנִיָּה
 19 קִרְבָּה לִירוּשָׁלַם כַּחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה כְּבֵרֵת אָרֶץ : וַיִּבְאוּ
 יְהוּדִים רַבִּים אֵל מִרְתָּה וְאֵל מַרְיָם לְדַבֵּר עִלָּ-
 כ לְבָרְקוֹ עַל-אֲחִיקֵן : וַתִּשְׁמַע מִרְתָּה כִּי בָא יֵשׁוּעַ
 21 וַתִּפְגַּע בּוֹ וּמַרְיָם יֹשֶׁבֶת בְּבֵית : וַתֹּאמֶר מִרְתָּה
 22 אֶל-יֵשׁוּעַ אֲדִינִי אִם הָיִיתָ פֹּה לֹא יָמוּת אָחִי : וְגַם
 עִתָּה יַדְעֵתִי כִּי כָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מֵאֱלֹהִים יִתֵּן לָךְ
 23 24 אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יֵשׁוּעַ יְקוּם אָחִיד : וַתֹּאמֶר
 אֵלָיו

CAP. 11. יוהנן יא

אליו מרתה ידעתי כי יקום בתקומה ביום אחרון :
 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין כה
 26 בן אף-כי מת ותיה : וכל אשר-אתיה ויאמן
 27 בן לא ימות לעולם התאמיני את-זאת : ותאמר
 אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן-אלהים
 28 אשר לבוא אל הארץ : ובאמרה ככה הלכה
 וקרצה למרים אחותה בסתר לאמר בא המלמד
 29 וקרצא לך : ותשמע ותקם מהרה ותבוא אליו :
 30 וישוע טרם ובא אל-הכפר ניהי במקום אשר ל
 פגעה בו מרתה : והיהודים אשר היו אתה
 31 בפית ודברו על-לבה פראותם כי קמה מרים
 פתאם ויצאה הלכו אחריה לאמר הלכה אל-
 32 הקבר לבבות שמה : ותבא מרים אל אשר הנה
 שם ישוע ותראה אתו ותפל לרגליו לאמר לו
 33 אדני אם הוית פה לא ימות אחי : וירצא ישוע
 כי בכיה היא וגם היהודים אשר אתה בכים
 34 ויאנח ברוחו וירגז : ויאמר איפה שמתם אתו
 ויאמרו אליו בא אדני ורצה : ויבך ישוע : לה
 35 ויאמרו היהודים ראו איכה אהבו : ומתם אמרו
 36 הלא זה אשר פקח עיני עור יוכל לעשות כי לא
 37 ימות גם זה : ויאנח ישוע עוד בנפשו ויבא אל-
 38 הקבר ותהי מערה ואבן מושמה עליה : ויאמר
 39 ישוע שאו את-האבן ותאמר אליו מרתה אחות
 המת אדני בעת הזאת ובאש כי יום רביעי הוא :
 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם-תאמיני מ
 40 תראי את-כבוד אלהים : וישאו את-האבן מאשר
 הושם המת שם וישא ישוע את-עיניו למעלה
 41 ויאמר אוךך אבי כי שמעתני : ואני ידעתי כי
 42 שמעתני בכל-ערב ובעבור הקהל העמד עלי
 43 דברתי למען יאמינו כי אתה שלחתני : וכאשר
 דבר

דבר את-אלה צעק בקול גדול צא חוצה אליעזר :
 44 ויצא המת ורגליו וידיו אסורים במרברים ופגיו
 מבסה במטפחת ויאמר אליהם ישוע התירו אתו ^{נ"א בסודר}
 מה והניחו לו ללכת : ויאמינו בו רבים מן היהודים
 אשר באו אל-מרים בראתם את-אשר עשה ישוע :
 46 ומתם הלכו אל-הפרושים ונידו להם את-אשר
 47 עשה ישוע : פ ויקהילו ראשי
 הכהנים והפרושים את-הסנהדרין ויאמרו מה-
 48 נעשה כי אתות רבות עשה איש זה : אם ככה
 נפית לו ויאמינו בו כל ורומים יבאו וישאו את-
 49 מקמנו ואת-עמנו : ויאמר אליהם אחד מהם ושמו
 קנפא והוא כהן גדול בשנה ההיא לא ידעתם
 נדבר : ולא תחשבו כי טוב לנו למות איש אחד
 51 תחת העם ולא יאבד כל-העם : ולא מנפשו
 דבר את-זאת אך בהיותו כהן גדול בשנה ההיא
 52 מתנבא כי ימות ישוע תחת העם : ולא תחת
 העם לברו כי אם-לקבץ יחד את-בני אלהים
 53 הפזורים : ומן-היום ההוא נועצו יחד להרגו :
 54 ולא הלך ישוע עוד בין-היהודים בגלוי וילך משם
 אל ארץ קרבה למדבר אל העיר הנקראת אפרים
 נה וישב שם עם תלמידיו : ויקרב פסח היהודים
 ויעלו רבים מן-הארץ וירושלמה לפני הפסח
 56 להתקדשם : ויבקשו את-ישוע ויאמרו איש אל
 רעהו בעמדם בהיכל מה-תחשבו כי איננו בא אל
 57 החג : ויצו ראשי הכהנים והפרושים איש פי
 ידע באשר הוא שם יגיד למען ותפשהו :
י"ב ויבא ישוע ששת ימים לפני פסח אל-
 בית-עניה באשר שם אליעזר אשר היה מת
 2 והקימו מן-המתים : ויעשו לו משתה ותשרת
 מרתה ויהי אליעזר אחד מן-המסבים אתו :
 ותקח

CAP. 12. יוחנן יב

ותקח מרים משקל מרקחת נרד יקר מאד ותמשה³
 את-רגלי ישוע ותמחה את-רגליו בשערתיה
 והבית מלא מריח המרקחת : ויאמר אחד⁴
 מתלמידיו והודה איש פריותו בן-שמעון אשר
 יסגירנו : למה לא ימכר המרקחת הזה בשלשה
 מאות דינר וינתן לעניים : ולא מדאגתו לעניים⁶
 דבר זאת רק כי נגב היה ולו הצרור ונשא את-
 אשר השלכו בו : ויאמר ישוע הניתה לה ליום⁷
 קבורתי שמחה את-זאת : כי עניים אתכם תמיד⁸
 ואני אינני אתכם תמיד : וידע קהל רב מן-⁹
 היהודים כי הוא ישם ויבאו לא לבד בעבור ישוע
 כי אם-לקראת גם את-אליעזר אשר הקים אתו
 מן-המתים : ויועצו ראשי הכהנים להרג גם י
 את-אליעזר : כי עברו רבים מן-היהודים בעבורו¹¹
 והאמינו בישוע : וממחרת¹²
 בשמע קהל רב אשר בא אל החג כי יבא ישוע
 ירושלמה : ויקחו ענפי תמרים ויצאו לקראתו¹³
 ויצעקו הושיעה-נא ברוך מלך ישראל הבא בשם
 יהוה : וימצא ישוע עיר וישב עליו כפתוב :¹⁴
 אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא יושב על-טו
 עיר אתונה : ולא ידעו תלמידיו את-אלה¹⁶
 בראשונה ובהכבד ישוע אז יזכרו כי עליו כתובים
 אלה ואליו עשו את-אלה : ומקהל אשר-היה¹⁷
 אתו העיד על-קראו את-אליעזר מן-הקבר ומן-
 המתים הקימו : ועל-כן בא הקהל לקראתו כי¹⁸
 שמעו כי עשה את-האות הזה : ויאמרו הפרושים¹⁹
 איש אל רעהו האם ראיתם כי לא תועילו הנה
 הלכה אחריו הארץ :
 ויהיו ונגים בעולים להשתחורת בהג : כ
 ויגשו אלה לכלפוס אשר מבית-צידה הגליל²¹
 וישאלו

נ"א
 אשכריותי
 או
 איש-קריות

פ

וישאלו ממנו לאמר אדוני אנהנו אבים לראות
 22 את-ישוע : ויבא פלפוס ויאמר אל-אנדרע
 23 ויאמרו אנדרע ופלפוס עוד אל ישוע : ויען
 אתם ישוע לאמר באה העת אשר יכבד בה ^{נ"א השעה}
 24 בן-אדם : אמנם אמנם אני אמר לכם אם לא
 יפל זרע דגן אל הארץ ומות לבדו הוא ואם
 כה ימות יעשה-פרי רב : האהב את-נפשו יאבדה
 והשגא את-נפשו בארץ הזאת ישמרה לחי
 26 עולמים : איש אשר ישרתני ילך אחרי ובאשר
 אני שמה יהיה גם משרתני ואיש אשר ישרתני
 27 יכבדהו אבי : עמרה רגזה נפשי ומה אדבר
 הושיעני אבי מן-העת הזאת אך על-זאת באתי ^{נ"א השעה}
 28 לעת הזאת : אבי כבד את-שמה ויבא קול מן- ^{נ"א לשעה}
 29 השמים כבדתי ואכבד עוד : והקהל העמד עליו
 כשמעם אמרו כי רעם הוא ואחרים אמרו כי
 ל מלאך דבר אליו : ויען ישוע ויאמר לא היה
 31 הקול הזה בעבורי כי אם-בעבורכם : עתה משפט
 הארץ הזאת עתה הוצא שר הארץ הזאת הוצא :
 32 33 ואני בהנשאי מן-הארץ אמשך כל אלי : וזאת
 34 דבר להניד במנת מה ימות : ויען אתו הקהל
 שמענו מן-התורה כי יעמד המשיח לעולם
 ואיכה אמרת נשוא ינשא בן-אדם מי הוא זה
 לה בן-אדם : ויאמר אליהם ישוע עוד מעט יהיה
 האור אתכם לכו בהיות לכם האור פן ישיג
 אתכם חשך כי החלך בחשך לא ידע לאשר הולך
 36 שמה : בהיות לכם אור האמינו באור להיותכם
 בני אור וידבר ישוע את-אלה וילך ויתחבא
 37 מפניהם : ובעשותו את-האותות הרבות פאלה
 38 לפניהם לא האמינו בו : למלאת דבר ישעיהו
 הנביא אשר אמר אדוני מי האמין לשמועתנו
 חרוע

CAP. 12. 13. יוחנן יב יג

39 וירוע יהיה עלי מי נגלתה : על-כן לא יכלו
 להאמן כי אמר ישעיהו עוד : את-עיניהם עור מ
 ואת-לבבם הכביר פן יראו בעיניהם ובלבבם
 41 גבינו וישבו וארפא אתם : את-אלה אמר
 42 ישעיהו בראותו את-כבודו ובדברו עליו : אבל
 האמינו בו רבים גם מן-השרים ובעבור הפרושים
 43 לא התירו פן ישלכו מחוץ לבית-המועד : כי
 את-כבוד אנשים מכבוד אלהים אהבו : ויצעק
 44 ישוע ויאמר המאמין בי לא הוא מאמין כי
 אם-בשלחי : והראה אתי את-שלחי הוא מה
 46 ראה : באתי לאור אל-הארץ למען לא ישב
 47 המאמין בי בחשך : ואיש אשר ישמע את-דברי
 ולא מאמין לא אשפט אתו כי לא באתי לשפוט
 את-הארץ כי אם-להושיע את-הארץ : ואיש
 אשר יבגד בי ולא יקח את-דברי יש הוא אשר
 ישפט אתו הדבר אשר דברתי הוא ישפט אתו
 49 ביום אחרון : כי לא מנפשי דברתי כי אם-
 האב אשר שלחני הוא צוני את-אשר אמר
 ואת-אשר אדבר : וידעתי כי מצותו חיי עולמים נ
 היא לכן את-אשר אנכי מדבר פאשר אמר אלי
 האב פן אדבר :

כ"א הכנסת
או התפלה

כ"א שעתו
 וידע ישוע לפני חג הפסח כי באה עתו יג א
 לעבר מן-הארץ הזאת אל-האב ובאהבתו לאשר
 לו בארץ אהבם עד-הקץ : ובהיות משתה-הערב
 2 שלף השטן בלב יהודה איש פליותי בן-שמעון
 3 להסגירנו : וידע ישוע כי נתן אליו האב את-
 כל בנדי וכי יצא מאלהים וילך אל-האלהים :
 ויקם ממשתה ויפשט את-בגדיו מעליו ויקח
 4 פשתה ויחגר אתו : ואחרי כן שפך מים בכיור ה
 ויחל לרחוץ את-רגלי התלמידים ולמחות בפשתה
 אשר

כ"א
איש קריות
אשכנזי

6 אֲשֶׁר הוּא חָגוּר בָּהּ : וַיָּבֹא אֶל-שְׁמֵעוֹן-פֶּטְרָה
 7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַתְּרַחֵץ רַגְלֵי אֲדֹנָי : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא יָדַעְתָּ עֵתָה אֶת-אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה
 8 וְאַחֲרֵי-כֵן תֵּדַע : וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרָה לֹא תִרְחֹץ
 רַגְלֵי לְעוֹלָם וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אִם לֹא אֶרְחֹץ אֶתְךָ
 9 אִין לְךָ חֵלֶק בִּי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמֵעוֹן-פֶּטְרָה לֹא
 אֶת-רַגְלֵי לְבָדָם אֲדֹנָי בִּי גַם אֶת-יָדָי וְרֵאשִׁי :
 י וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַמְּרַחֵץ לֹא לוֹ לְרַחוּץ בְּלֹתֵי
 רַגְלֵיכֶם וְכֹלֹ שְׁהוֹר וְאַתֶּם שְׁהוֹרִים וְלֹא כְלָכֶם :
 11 בִּי יָדַע אֶת-אֲשֶׁר יִסְגִּירְנִי עַל-כֵּן אָמַר לֹא כְלָכֶם
 12 שְׁהוֹרִים : וּבְרַחֲצוּ אֶת-רַגְלֵיכֶם וּבִקְחֶתֶם אֶת-
 בְּגָדֵי וּבְשׂוּבוֹ לְשֵׁבֶת אָמַר אֵלֵיכֶם הַיְדַעְתֶּם מֵה-
 13 זֹאת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם : אֵתִי קְרַאתֶם מִלְּמַד
 14 וְאֲדֹנָי וְהֵיטֵב אָמַרְתֶּם בִּי אֲנִי הוּא : וְאִם אֲנִי
 הָאָדוֹן וְהַמְּלַמֵּד רַחֲצִיתִי אֶת-רַגְלֵיכֶם גַּם לָכֶם
 15 טו לְרַחוּץ אִישׁ אֶת-רַגְלֵי רֵעֵהוּ : בִּי גִתִּיתִי לָכֶם
 דְּמִיּוֹן לַמַּעַן תַּעֲשׂוּ גַם אֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם :
 16 אֲמֵנָה אֲמֵנָה אֲנִי אָמַר לָכֶם הָעֶבֶד אֵינְנִי גְדוֹל
 17 מֵאֲדֹנָי וְהַמְּלַאָךְ מִשְׁלַחוֹ : אִם-תִּדְרְעוּ אֶת-אֵלֶּה
 18 אֲשֶׁר־כֶּם אִם תַּעֲשׂוּ אֹתָם : לֹא דִבַּרְתִּי עַל-
 כְּלָכֶם יָדַעְתִּי אֶת-אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי וּלְמַלְאֵת הַכְּתוּב
 19 אֲכַל לֶחֶם עִמִּי חַרִּים עָלַי עֲקֹבוּ : וְעַתָּה טָרַם
 וְהִיָּה אֲנִי אָמַר לָכֶם לַמַּעַן תֵּאֱמִינוּ בְּהִיּוֹתוֹ בִּי
 כִּי אֲנִי הוּא : אֲמֵנָה אֲמֵנָה אֲנִי אָמַר לָכֶם הַמְּקַבֵּל
 אֶת-אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח וְקַבְּלֵנִי וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי אֶת-שְׁלַחִי
 21 וְקַבֵּל : וְאֶת-אֵלֶּה דִבֵּר יֵשׁוּעַ וַיִּרְגַּז בְּרוּחוֹ וַיַּעַד
 וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה אֲמֵנָה אֲנִי אָמַר לָכֶם בִּי יִסְגִּירְנִי
 22 אֶחָד מִכֶּם : וַיִּבְיֹטוּ הַתְּלַמִּידִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
 23 וַיִּצַר לָהֶם עַל-מִי דִבֵּר : וַיֵּשֶׁב אֶחָד מִן-תְּלַמִּידָיו
 24 אֲשֶׁר אָהֵב אֹתוֹ יֵשׁוּעַ בְּחִיק יֵשׁוּעַ : וַיִּקְרָץ אֵלָיו
 שְׁמֵעוֹן

יוחנן יג יד. CAP. 13. 14.

שמעון פטר לשאל מי הוא זה אשר דבר עליו :
ויפל על-חיק ישוע ויאמר אליו מי הוא זה אדני : כה
ויען ישוע זה אשר אתן לו לחם טבול ויטבל²⁶
את-הלחם ויתן אל-יהודה איש פריותי בן-שמעון :
ואחרי הלחם ברא בו השטן ויאמר אליו ישוע²⁷
את-אשר תעשה עשה מהרה : ואיש און²⁸
במסבה אשר ידע על-מה דבר אליו זאת : כן²⁹
השבו אחדים כי אמר אליו ישוע קנה את-אשר
יחסר-לנו לחג או לתת מאומה לעניים בהיות
הצרוז ליהודה : ויקח את-הלחם ויצא פתאם ל
ויהי לילה : וכאשר יצא אמר ישוע עתה יכבד³¹
בן-אדם ובו יכבד אלהים : ואם בו יכבד³²
אלהים גם אתו יכבד אלהים בו ופתאם
יכבדנו : בני עוד מעט אהיה אתכם תבקשוני³³
וכאשר אמרתי אל-היהודים לא תוכלו אתם
לבוא לאשר אני אלך שמה כן אני אמר לכם
עתה : מצוה חדשה אני נתן לכם לאהבכם³⁴
איש את-רעהו כאשר אהבתי אתכם פן תאהבו
איש את-רעהו : בזאת ידעו כל כי תלמידי לה
אתם באהבכם איש לרעהו : פ
ויאמר אליו שמעון פטר אנה תלך אדני³⁶
ויען אתו ישוע לאשר אלך שמה לא תוכל ללכת
אחרי עתה ואחרי-כן תלך אחרי : ויאמר אליו³⁷
פטר למה לא אוכל ללכת אחריך עתה את-נפשי
אשים תחתי : ויען אתו ישוע התשים נפשך³⁸
תחתי אמנם אמנם אני אמר לך לא יקרא השכני
עד-כי תכחשני שלש פעמים :
אל ירצו לבבכם האמינו באלהים והאמינו יד א
בי : מעונות רבות בבית אבי ואם און אמר²
לכם אלך לפנות מקום לכם : ואם אלך ופניתו³
מקום

מקום לכם אשוב ואקח אתכם אלי להיותכם גם
 4 אתם באשר אני שמה : וידעתם לאשר אלד
 ה שמה וידעתם את-הדרך : ויאמר אליו תומא
 לא ידענו אדני לאשר תלך שמה ואיכה נוכל
 6 לדעת את-הדרך : פ ויאמר אליו
 ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים לא יבוא איש
 7 אל-האב כי אם על-ידי : אם אתי וידעתם
 תדעו גם את-אבי ומעתה תדעו אתו ואתו
 8 ראייתם : ויאמר אליו פלפוס הראנו את-
 9 האב ודינו : ויאמר אליו ישוע האם היותי
 עמכם זה עת רב ולא ידעתני פלפוס הראה
 אתי ראה את-האב ואיך אמרת הראנו את-
 י האב : הלא תאמין כי אנכי באב והאב בי
 הדררים אשר אנכי מדבר אליכם לא מנפשי אני
 מדבר והאב אשר בי הוא עשה את-המפעלים :
 11 האמינו לי כי אנכי באב והאב בי ואם אין האמינו
 12 לי למען המפעלים האלה : אמנם אמנם אני
 אמר לכם המאמין בי יעשה גם-את-המפעלים
 אשר אני עשה ונדולים מאלה יעשה כי אלד
 13 אל אבי : ואת-אשר תשאלו בשמי אתו אעשה
 14 למען יכבד האב בבן : אם תשאלו דבר בשמי
 15 טו אעשה : אם תאקבו אתי שמרו את-מצותי :
 16 ואני אשאל מן-האב ונתן לכם את-מנתם אחר
 17 לשבת עמכם לעולם : את-רוח האמת אשר לא
 תוכל הארץ לקחתו יען איננה ראה אתו ואיננה
 יודעה אתו ואתם ידעים אתו כי הוא ישב עמכם
 18 ובכם יהיה : לא אעזבכם יתומים אבוא אליכם :
 19 עוד מעט ולא תראה אתי הארץ עוד ואתם
 כ תראוני יען כי מי אנכי ואתם תחיו : וכיום
 הווא תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בקם :
 לאשר

יוחנן יד טו CAP. 14. 15.

לְאִשֶׁר לוֹ מִצּוֹתַי וַיִּשְׁמַר אֶתְהֶן הוּא אֶהְיֶה וְאֶהְיֶה 21
וְאֶהְיֶה מֵאֲבִי וְאֶתּוֹ אֶהְבֶּה וְאֶרְאֶה אֵלָיו : וַיֹּאמֶר 22
אֵלָיו יְהוּדָה אֵינְנִי אִישׁ פְּרִיזוֹתַי אֲדֹנָי לְמָה תִּרְאֶה
לָנוּ וְלֹא לְאֶרֶץ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם 23
יֶאֱהָבֶנִי אִישׁ יִשְׁמַר אֶת־דְּבָרַי וְאֶתּוֹ יֶאֱהָב אָבִי
וְאֵלָיו נִבּוֹא וְנַעֲשֶׂה אֶת־מְעוֹנֵנוּ עִמּוֹ : וְאִשֶׁר לֹא 24
יֶאֱהָבֶנִי לֹא יִשְׁמַר אֶת־דְּבָרַי וְדָבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
אֵינְנִי לִי כִי אִם־לְאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי : אֶת־כֹּה
חִדְּבִירִים הָאֵלֹה דִּבְרַתִּי אֵלֵיכֶם בְּשִׁבְתִּי עִמָּכֶם :
וְהַמְּנַחֵם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְהוּ הָאֵב בְּשִׁמִּי 26
הוּא יִלְמַדְכֶם אֶת־הַכֹּל וַיִּזְכִּיר לָכֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם : אֶת־הַשְּׁלוֹם אֶעֱוֹב עִמָּכֶם אֲנִי 27
נֹתֵן לָכֶם שְׁלוֹמִי לֹא כִמְתַת הָאֶרֶץ אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם
אֵל יִרְגֵז לְבַבְכֶם וְאֵל יִירָא : שָׁמַעְתֶּם כִּי אָמַרְתִּי 28
אֵלֵיכֶם אֵלֶּךְ וְאָבּוֹא אֵלֵיכֶם אִם תֵּאֱהָבֶנִי תִשְׁמַחַו
עַל כִּי אָמַרְתִּי אֵלֶּךְ אֵל הָאֵב כִּי אָבִי גָדוֹל מִמֶּנִּי :
וְעַתָּה טָרִם יִהְיֶה אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לְמַעַן תֵּאֱמִינּוּ 29
בְּהִיּוֹתוֹ : עַתָּה לֹא אֲדַבֵּר עִמָּכֶם חֲרִיבָה כִּי יָבּוֹא לִי
שֶׁר הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְאִין לוֹ מְאוּמָה כִּי : וְלִמְעַן 31
תִּדְעֶה הָאֶרֶץ כִּי אֶהְבְּתִי אֶת־הָאֵב וְכֹאֲשֶׁר צִוִּנִי
הָאֵב כֵּן עֲשִׂיתִי קוֹמוּ נִלְכְּהוּ מִפֶּה :

אֲנִי הִנְּפִן הָאֱמֶת וְאָבִי הָאֶפְרַי : כָּל־טו א *

זְמַרְהוּ כִּי אֲשֶׁר אֵינְנָה־עֹשֶׂה פְרִי יֵשׂא וְכֹל הָעֹשֶׂה
פְרִי יִטְהַרְנָה לְמַעַן תַּעֲשֶׂה פְרִי רַב פְּרָאֲשָׁנָה :
וְעַתָּה טְהוֹרִים אַתֶּם לְמַעַן הִדְבֵּר אֲשֶׁר דִּבְרַתִּי 3
אֵלֵיכֶם : שָׁבוּ כִּי וְאֲנִי בְכֶם פֹּאֲשֶׁר לֹא תוּכְלוּ 4
הַזְמַרְהוּ לַעֲשׂוֹת פְרִי מִנְּפִשָׁה אִם־לֹא תִשָּׁב בְּנִפְּנֵי
כֵּן אַתֶּם אִם־לֹא תִשָּׁבוּ כִּי : אֲנִי הִנְּפִן וְאַתֶּם הִ
הַזְמַרְתֶּם הַיִּשָּׁב כִּי וְאֲנִי כוֹ הוּא יַעֲשֶׂה־פְרִי רַב
כִּי לֹא תוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דְבָר בְּלִעְדֵי : אִישׁ אֲשֶׁר 6
לֹא

לא יֵשֶׁב בִּי יִשְׁלַךְ חוּצָה כּוֹמְרָה וְיִבֶשׁ וְאֶסְפּוֹן
 7 וְהִשְׁלִיכוֹן לֵאשׁ וּבְעֵרוֹן : אִם תֵּשְׁבוּ בִי וְדַבְרֵי
 יִשְׁבוּ בְכֶם אֶת־אֲשֶׁר תֵּאָבוּ תִשְׁאַלוּ וַיְהִי לְכֶם :
 8 בּוֹאֵרֵת יִכְבֵּד אָבִי בַעֲשׂוֹתְכֶם פְּרִי רֵב וְהֵייתֶם
 9 תְּלִמִידֵי : כֹּאֲשֶׁר אֶהְבֵּנִי הָאֵב וְאֲנִי אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
 י תֵּשְׁבוּ בְּאֶהְבֵּתִי : אִם־תִּשְׁמְרוּ אֶת־מִצְוֹתַי שְׁבוּ
 בְּאֶהְבֵּתִי כֹאֲשֶׁר שְׁמַרְתִּי אֶת־מִצְוֹת אָבִי וַיִּשְׁבְּתִי
 11 בְּאֶהְבֵּתוֹ : אֶת־אֱלֹהֵי דְבַרְתִּי אֲלֵיכֶם לְמַעַן תֵּשְׁבּוּ
 12 בְכֶם שְׂמֵחֵתִי וְשִׂמְחַתְכֶם תִּמְלֵא : זֹאת מִצְוֹתִי
 לְאֶהְבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כֹאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם :
 13 אִין אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֶהְבֵּרָה גְדֹלָה מִזֹּאת לְשׁוֹם
 14 אֶת־נַפְשׁוֹ תַחַת רַעִיו : רַעִי אִתָּם אִם תַּעֲשׂוּ
 טו אֵת אֲשֶׁר־אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם : מַעֲתָה לֹא אֶקְרָא
 אֶתְכֶם עֲבָדִים כִּי עֲבָד אֵינְנִי יוֹדַע אֵת אֲשֶׁר
 אֲדַנְּיוּ עֲשֵׂה אֵד קְרָאתִי אֶתְכֶם רַעִים כִּי כֹל
 16 אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מֵאָבִי הוֹדַעְתִּי לְכֶם : לֹא אִתָּם
 בְּחֵרְתֶם בִּי אֵד אֲנִי בְּחֵרְתִי בְכֶם וְשְׁמַתִּי אֶתְכֶם
 לְלֶכֶת וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיכֶם יֵשֶׁב לְמַעַן יִתֵּן לְכֶם
 17 כֹּל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ מִן הָאֵב בְּשִׁמִּי : אֶת־אֱלֹהֵי
 18 אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לְאֶהְבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ : אִם־
 תִּשְׁנֵא אֶתְכֶם הָאָרֶץ תִּדְעוּ כִי אֲתִי שְׁנֵאָה מִלְּפָנֶיכֶם :
 19 אִם לְאָרֶץ הֵייתֶם תֵּאָהֵב הָאָרֶץ אֶת־אֲשֶׁר לוֹ אֵד
 יַעַן כִּי לֹא לְאָרֶץ אִתָּם וּבְחֵרְתִי בְכֶם מִן־הָאָרֶץ
 כִּלְכֹן תִּשְׁנֵא אֶתְכֶם הָאָרֶץ : זְכֵרוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
 דְּבַרְתִּי לְכֶם הָעֲבָד אֵינְנִי גְדוֹל מֵאֲדַנְּיוּ אִם אֲתִי
 רָדְפוּ גַם אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם־אֶת־דְּבָרֵי שְׁמְרוּ גַם
 21 אֶת־דְּבָרְכֶם וְשְׁמְרוּ : וְכֹל־אֱלֹהֵי יַעֲשׂוּ לְכֶם בְּעֵבוֹר
 22 שְׁמִי כִי לֹא יִדְעוּ אֶת־שְׁלָחִי : אִם לֹא בְּאֲתִי
 וְדְבַרְתִּי לְהֶם לֹא חֲטָאוּ וְעַתָּה עֲלִילָה אִין לְהֶם
 23 24 לְחַטָּאתֶם : מִשְׁנָאֵי וְשְׁנָא גַם אֶת־אָבִי : אִם
 לא

יוחנן טו יו CAP 15. 16.

לא עשיתי בקרבם את-הפעלים אשר לא עשה
אחר לא יחטאו ועתה גם ראו ונגם שנאו אתי
ואת-אבי : אך למלא הדבר הכתוב בתורתם כה
ושנאת הנגם שנאוני : וכבוא המנחם אשר²⁶
אשלח לכם מן-האב את-רוח האמת היוצא מן-
האב הוא ועיד עלי : ונגם אתם תעידו כי הייתם²⁷
עמי מראשית :

את-אלה דברתי לכם למען לא תפשלו : יו א
יוצאכם מבת-מועדים וכאה העת אשר יחשב²
כל הרג אתכם פי עבד את-אלהים : ואת-³
אלה יעשו לכם יען פי לא ידעו את-האב ואתי :
ואמר אליכם את-אלה למען תזכרו אתם כבוא⁴
העת פי דברתי אליכם ולא דברתי אליכם⁵
את-אלה מראשית יען פי הייתי אתכם : ועתה ה
אלך אל שלחי ואיש און בכם השאל אתי אנה
תלך : וכי דברתי אליכם את-אלה מלא לבבכם⁶
עצבון : ואמת אנכי מדבר אליכם פי טוב לכם⁷
אשר אלך כי בלתי לבתי ללא יבא לכם המנחם
ואם אלך אשלחתי אליכם : ובבאו יוכיח את-⁸
הארץ על-חטא ועל-צדקה ועל-משפט : על-⁹
חטא יען פי לא האמינו בי : על-צדקה יען פי
אלך אל אבי ולא תראוני עוד : ועל-המשפט¹¹
יען פי ישפט שר הארץ הזאת : ועוד רבות¹²
לי לדבר אליכם אך לא תוכלו עתה לשאת
אתם : וכבוא רוח האמת הוא יוליך אתכם¹³
אל-כל-האמת פי לא מנפשו ידבר פי אם-את
אשר ישמע ידבר ואת-אשר לבוא יגיד לכם :
הוא יכבדני כי יקח מאשר לי ויגיד לכם : כל¹⁴ טו
אשר לאבי לי המה על-כן אמרתי כי יקח מאשר
לי ויגיד לכם : מעט ולא תראוני ועוד מעט¹⁶
ותראוני

ג א הכנסת
או התפילה
ג"א השעה

ג"א השעה

17 וַתִּרְאוּנִי כִי אֲנִי אֵלֶּךְ אֶל-הָאָב : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים
 מִן-תַּלְמִידָיו אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה-זֹּאת כִּי אָמַר
 אֵלֵינוּ מַעַט וְלֹא תִרְאוּנִי וְעוֹד מַעַט וַתִּרְאוּנִי וְכִי
 18 אֲנִי אֵלֶּךְ אֶל הָאָב : וַיֹּאמְרוּ מַה-זֹּאת כִּי אָמַר
 19 מַעַט לֹא יֵדְעוּ אֶת-אֲשֶׁר אָמַר : וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ
 כִּי אָבוּ לִשְׁאֹל לוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲאִם תִּבְקְשׁוּ
 אִישׁ מִרְעֵהוּ עַל אֶת-אֲשֶׁר אָמַרְתִּי מַעַט וְלֹא-
 כִּי תִרְאוּנִי וְעוֹד מַעַט וַתִּרְאוּנִי : אֲמַנִּים אֲמַנִּים אֲנִי
 אָמַר לָכֶם כִּי אַתֶּם תִּבְכּוּ וְתִקְוֶנּוּ וְהָאָרֶץ תִּשְׂמַח
 21 וְאַתֶּם תִּתְעַצְבוּ וְעֵצְבוֹנְכֶם יִהְיֶה לְשִׂמְחָה : אִשָּׁה
 בְּלִדְתָהּ מִתְעַצְבֶּרֶת כִּי בָאָה עִתָּהּ וְכַאֲשֶׁר יוֹלֵד
 הַיֶּלֶד לֹא תִזְכֹּר עוֹד אֶת-הַצָּרָה מִשְׂמִיחָהּ כִּי יֵלֵד
 22 אִישׁ בְּאָרֶץ : וְלָכֵן עַתָּה עֵצְבוּן לָכֶם וְרֵאִיתִי
 אַתְּכֶם עוֹד וְשִׂמְחָה לְכַבְּכֶם וְלֹא יֵשֵׂא אִישׁ אֶת-
 23 שְׂמִיחַתְּכֶם מִכֶּם : וְלֹא תִשְׁאַלּוּ מִמֶּנִּי מֵאוּמָה
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲמַנִּים אֲמַנִּים אֲנִי אָמַר לָכֶם אֶת-אֲשֶׁר
 24 תִּבְקְשׁוּ מִן-הָאָב בְּשִׁמִּי יִתֵּן לָכֶם : עַד-עַתָּה לֹא
 בִקְשַׁתֶּם דָּבָר בְּשִׁמִּי בִקְשׁוּ וְתִקְחוּ לְהַמְלִיךָ
 כִּהֵן שְׂמִיחַתְּכֶם : דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-אֵלֶּה בְּמִשְׁלִים
 וּבִבְרָרָה הָעֵת וְלֹא אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם עוֹד בְּמִשְׁלִים
 26 וְהִנְדַּתִּי לָכֶם בְּגִלּוֹי עַל-הָאָב : בַּיּוֹם הַהוּא
 תִּבְקְשׁוּ בְּשִׁמִּי וְלֹא אָמַר לָכֶם כִּי אֲשְׁאֵל לָאָב
 27 בְּעִבּוּרְכֶם : כִּי הָאָב הוּא אֹהֲבֶכֶם יַעַן כִּי
 אֹהֲבֶתֶם אֹתִי וְהֶאֱמַנְתֶּם כִּי מְאֲלֵהִים יֵצְאֵתִי :
 28 יֵצְאֵתִי מִן הָאָב וּבֹאֵתִי לָאָרֶץ וְאֶת-הָאָרֶץ אֲעֹזֵב
 29 עוֹד וְאֲשׁוּב אֶל-הָאָב : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו הִנֵּה
 לַעֲתָה בְּגִלּוֹי מְדַבֵּר וְאֵיךְ מְדַבֵּר בְּמִשְׁלִים : וְעַתָּה
 יֵדְעוּ כִּי יֵדְעָתָּ כֹּל וְלֹא לָךְ לִשְׁאֹל אִישׁ אֶתְךָ
 31 וּבֹזֵאת נֶאֱמַר כִּי יֵצְאֵת מְאֲלֵהִים : וַיַּעַן אַתֶּם
 32 יֵשׁוּעַ הִתְאַמֵּינוּ עַתָּה : הִנֵּה תִבּוֹא הָעֵת וְעַתָּה
 בָּאָה

נ"א השעה

נ"א השעה

נ"א השעה

יוחנן יו"ז CAP. 16. 17.

בָּאֵה כִּי תְּפֹצֵזוּ אִישׁ אִישׁ לְאִשְׁרֵי לוֹ וְתַעֲזֹבוּנִי
לְבַדִּי וְאִינְנִי לְבַדִּי כִּי הָאֵב עִמִּי : אֶת-אֱלֹהֵי דְבַרְתִּי 33
אֲלֵיכֶם לְהִיּוֹת לְכֶם שְׁלוֹם בֵּי וְצָרָה תִּהְיֶה לְכֶם
בְּאֶרֶץ אֲדָה הַתְּחִינִקוּ כִּי נִצְחָתִי אֶת-הָאָרֶץ :
וְיִדְבַר יֵשׁוּעַ אֶת-אֱלֹהֵי וַיֵּשֶׂא אֶת-עֵינָיו אֶל-יָם א
נ"א השעה השמים ויאמר אבי באה העת כבוד את-בְּנֵךְ לְמַעַן
וּכְבֹּדָה הַבֵּן : כִּי אֲשֶׁר נָתַתְּ לוֹ שְׁלֹטוֹן עַל-כָּל-בָּשָׂר 2
לְתַת חַיֵּי עוֹלָמִים לְהֵם לְכָל-אֲשֶׁר נָתַתְּ לוֹ : וְזֶה 3
חַיֵּי עוֹלָמִים לְדַעַת אֶתְּךָ לְכַרְךָ אֵל אֲמַתְּ וְאֶת-
יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ : כִּבְדִּיתִךָ בְּאֶרֶץ 4
כִּלְיִתִי אֶת-הַמַּפְעֵל אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי לַעֲשׂוֹת : וְעַתָּה ה
הָאֵב כִּבְדִּנִי עִמָּךְ בְּכָבוֹד אֲשֶׁר הָיָה לִי אֶתְּךָ טָרַם
תִּהְיֶה הָאָרֶץ : כִּלְיִתִי אֶת-שִׂמְךָ לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר 6
נָתַתְּ לִי מִן-הָאָרֶץ לָךְ הָיוּ וְתַתֵּן אֲתָם לִי וְהִמָּה
שְׁמְרוּ אֶת-דְּבַרְךָ : עַתָּה יָדְעוּ כִּי כָל אֲשֶׁר נָתַתְּ 7
לִי מִמָּךְ הִמָּה : כִּי נָתַתִּי לְהֵם אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר 8
נָתַתְּ לִי וְלִקְחוּ וְיָדְעוּ בְּאֲמַתְּ כִּי מֵאֶתְּךָ יִצְאָתִי
וְהֵאֱמִינוּ כִּי אֶתְּךָ שְׁלַחְתָּנִי : אֲשֶׁר אֱלֹהֵי בְעֵדֶם לֹא 9
שְׁאֵלְתִי בְעֵד הָאָרֶץ כִּי אִם-בְּעֵד אֱלֹהֵי אֲשֶׁר נָתַתְּ
לִי כִּי לָךְ הִמָּה : וְכָל-אֲשֶׁר לִי לָךְ הִמָּה וְאֲשֶׁר י
לָךְ לִי הִמָּה וְכִּם אֶכְבֵּד : אִינְנִי עוֹד בְּאֶרֶץ וְהִמָּה 11
בְּאֶרֶץ וְאֵלֶיךָ אֲנִי אָבוֹא הָאֵב הַקָּדוֹשׁ שְׁמֵר בְּשִׂמְךָ
אֶת-אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי לְהִיּוֹתֶם אֶחָד כְּמוֹנִי : כִּהְיִיתִי 12
בְּאֶרֶץ עִמָּכֶם שְׁמַרְתִּי אֲתָם בְּשִׂמְךָ שְׁמַרְתִּי אֶת-
אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי וְאֶחָד מֵהֶם לֹא אֲבַד כִּי אִם-בְּיָד-
אֲבִדוֹן לְמַלְאֵה הַכְּתוּב : וְעַתָּה אָבוֹא אֵלֶיךָ וְאֶת- 13
אֱלֹהֵי דְבַרְתִּי בְּאֶרֶץ לְמַלְאֵה בְּכִם שְׁמַחְתִּי : אֶת- 14
דְּבַרְךָ נָתַתִּי לְהֵם וְשָׁנְאָה אֲתָם הָאָרֶץ וְעַן כִּי לֹא
לְאֶרֶץ הִמָּה כִּי אֲשֶׁר אִינְנִי לְאֶרֶץ : אִינְנִי שׂוֹאֵל 15
לְשֵׁאת אֲתָם מִן הָאָרֶץ כִּי אִם-לְשִׁמְרָם מֵרַעָה :
לֹא

17 לא לארץ המה כאשר אינני לארץ : קדש אתם
 18 באמתך דברך אמת : כאשר שלחתי אליהארץ
 19 כן שלחתי אתם אל הארץ : ולמענם קדשתי
 כאתי למען וקדשו גם המה באמת : ולא בעד
 אלה לבדם אני שואל כי גם בעד המאמינים כי
 21 על-ידי דברם : להיות כלם לאחד כמוך אבי כי
 ואני בדך ולהיותם אחד כמו למען תאמין הארץ
 22 כי אתה שלחתיני : ואת-הכבוד אשר נתת לי
 נתתי להם להיותם אחד כאשר היינו אחד :
 23 אני בהם ואתה בי להיותם תמימים באחד ולדעת
 הארץ כי אתה שלחתיני ואהבתם כאשר אהבתני :
 24 אבי רציתי להיות עמי כאשר אהיה שם את-
 אשר נתת לי למען יראו את-כבודי אשר נתת
 כה לי כי בטרם יסוד הארץ אהבתני : האב הצדיק
 לא ידעה אתך הארץ ואני ידעתיך ואלה ידעו
 26 כי אתה שלחתיני : ואת-שםך הודעתני להם
 ואודיע להיות בהם האהבה אשר אהבתני בה
 ואני בהם :

א יח וכאשר דבר ישוע את-אלה יצא עם
 תלמידיו מעבר לנחל קדרון ויהי שם גן ויבא אליו
 2 הוא ותלמידיו : וידע יהודה המסגיר אתו את-
 המקום כי שמה נקהל ישוע עם תלמידיו בעמים
 3 רבות : ויקח יהודה את-חבל אנשי צבא ואת-
 משרתי ראשי הכהנים והפרושים ויבא שמה עם
 4 גרות ולפידים ונשק : וידע ישוע את-כל-אשר
 יקרה לו ויצא ויאמר אליהם את-מי תבקשון :
 ה ויענו אתו את-ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע
 אני הוא ויעמד אתם יהודה המסגיר אתו :
 6 ובאמרו אליהם אני הוא הלכו אחריני ויפלו
 7 ארצה : וישאל להם עוד את-מי תבקשו
 ויאמרו

CAP. 18. יוחנן יח

ויאמרו את-ישוע הנצרי : ויען ישוע אמרתי 8
 אליכם כי אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו
 לאלה ללכת : למלאת הדבר אשר דבר לא 9
 אבדתי אחד מהם אשר נתת לי : ותהי חרבי
 לשמעון-פטר וירק אתו ויד את-עבד הכהן הגדול
 ויכרת את-אזנו הימנית ושם העבד מלכי :
 ויאמר ישוע אל פטר השב חרבה אל התער הלא 11
 אשתה את-הכוס אשר נתן לי אבי : ויתפשו 12
 חבל אנשי צבא ואלוף ומשרתי היהודים את-ישוע
 ויאסרוהו : ויוליכוהו בראשנה אל חגן כי הוא 13
 היה חתן קנפא אשר היה כהן גדול בשנה ההיא :
 והוא קנפא אשר יעץ את-היהודים כי טוב לאבד 14
 איש אחד תחת העם : פ
 וילך שמעון-פטר ותלמיד אחר אחרי 15
 ישוע ויודע התלמיד ההוא לכהן הגדול ונבא
 עם ישוע אל חצר הכהן הגדול : ויעמד פטר 16
 מחוץ לפתח ויצא תלמיד אחר הנודע לכהן
 הגדול וידבר אל השערת ונבוא את-פטר ביתה :
 ותאמר השפחה השערת אל פטר הלא גם אתה 17
 מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני : ויעמדו שם 18
 העבדים והמשרתים ויבערו נחלת כי קר היה
 ויתחממו ויעמד עמם פטר ויתחמם : וישאל 19
 הכהן הגדול לישוע על-תלמידיו ועל-לקחו :
 ויען אתו ישוע דברתי בגלוי אל הארץ ולפדתי כ
 תמיד בבית-המועד ובהיכל אשר היהודים נקחלים
 שם בכל-עת ולא דברתי דבר בסתר : למה- 21
 תשאל לי שאל לשמעי את-אשר אמרתי אליהם
 הנם יודעים את-אשר דברתי : ובדברו את- 22
 אלה הבה אחד מן-המשרתים העמדים עליו
 את-ישוע בכפו לאמר הקזאת תענה לכהן הגדול :
 ויען

נ"א פטריוס
או כיפא

נ"א פטריוס
או כיפא

נ"א פטריוס
או כיפא

נ"א הכנסת
או התפלה

23 ויען אתו ישוע אם רעה דברתי העד על-הרעה
 24 ואם טוב למה הפיתני : וישלח אתו חנן אסור
 כה אל קנפא הכהן הגדול : ויעמד שמעון-פטר
 ויתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו
 26 ויכחש ויאמר אינני : ויאמר אחד מעבדי הכהן
 הגדול ומודע לאשר פרת פטר את-אזנו הלא
 27 ראיתיה עמו בגן : ויכחש פטר עוד ויקרא
 28 השכוי פתאם : פ ויוליכו את-ישוע ^{א"י} התרגום
 מקנפא אל חצר-המשפט ויהי בקר והמה לא הלכו
 אל חצר-המשפט פן יטמאו ולמען יאכלו את-
 29 הפסח : ויצא אליהם פלטוס ויאמר מה-זאת אשר
 ל תלשינו את-האיש הזה : ויענו ויאמרו אליו אם
 31 איננו מרע לא הסגרנו אתו אליך : ויאמר אליהם
 פלטוס קחו אתו לכם ושפטוהו כתורתכם ויאמרו
 32 אליו היהודים לא לנו להרג איש : למלא דבר
 ישוע אשר דבר להורות את-המות אשר ימות
 33 בו : ויבא פלטוס עוד אל חצר-המשפט ויקרא
 34 אל ישוע ויאמר אליו המלך היהודים אתה : ויען
 אתו ישוע המון-נפשך אתה אמר זאת או דברו
 לה אליך אחרים עלי : ויען פלטוס האם יהודי אנכי
 36 עמך ושני הכהנים הסגירך אלי מה עשית : ויען
 ישוע מלכותי איננה לארץ הזאת אם תהיה
 מלכותי לארץ הזאת אז יריבו משרתי למען לא
 37 אסגר ליהודים ועתה לא לזה מלכותי : ויאמר
 אליו פלטוס המלך אתה ויען ישוע אתה אמרת
 כי מלך אנכי לזאת נולדתי ועל-זאת באתי לארץ
 להעד על-האמת וכל אשר לאמת ישמע את-קולי :
 38 ויאמר אליו פלטוס מה אמת ובדברו זאת יצא
 עוד אל-היהודים ויאמר אליהם לא מצאתי
 39 בו עויל : ותעודה לכם פי אשלח לכם אחד

בפסח התאבו כי אשלח לכם את-מלך היהודים :
 ויצעקו כלם עוד לאמר לא זה כי אם-בר-אבא מ
 ובר-אבא פריץ הנה :

אז יקח פלטוס את-ישוע וינסר אתו יט א
 בשוטים : ויתפרו אנשי צבא כתר קוצים 2
 וישמהו על-ראשו וילבישו אתו במעיל ארנמן :
 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכו אתו באגרוף : 3
 ויצא פלטוס עוד חוצה ויאמר אליהם הנה 4
 אוצא אתו חוצה אליכם למען תדעו כי לא
 מצאתי בו עול : ויצא ישוע חוצה נושא כתר ה
 קוצים ומעיל ארנמן ויאמר אליהם הנה האיש :
 וראשי הכהנים והמשורטים כראתם אתו צעקו
 לאמר תלה תלה ויאמר אליהם פלטוס קחהו
 לכם ותלו אתו כי לא מצאתי בו עול : ויענו 7
 אתו היהודים יש לנו תורה וכתורתנו משפט
 מות לו כי את-נפשו עשה לבן-אלהים : וישמע 8
 פלטוס את-הדבר הנה ויירא מאד : ויבא עוד 9
 אל הצר-המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה
 ולא ענה אתו ישוע : ויאמר אליו פלטוס הלא
 תדבר אלי הלא ידעת כי לי שלטון לתלותך ולי
 שלטון לשלוחך : ויען ישוע לא לה שלטון עלי 11
 בלתי אם נתן לה מפעל על-כון המסגירני אליך
 חטא גדול לו מזה : ומאן בקש פלטוס לשלחני 12
 ויצעקו היהודים לאמר אם תשלח את-זה לא
 אתה אהב קיסר כל העשה את-נפשו למלך
 דבר בקיסר : וכשמע פלטוס את-הדבר הנה 13
 הוציא את-ישוע חוצה וישב במושב המשפט
 במקום הנקרא רצפה ובעברית נבטה : ותהי 14
 קדשת הפסח וקעת הששית ויאמר אל היהודים
 הנה מלככם : ויצעקו שׂא שׂא ותלה אתו טו
 ויאמר

ויאמר אליהם פלטוס האם מלפניכם אתלה ויענו
 ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם-קיסר :
 16 ואז הסגירו אליהם לתלותו ויקחו את-ישוע
 17 ויוליכוהו : וישא את-עצו ויצא אל המקום ^{נ"א עליכתו}
 הנקרא מקום הגלגלת ובעברית נקרא גלגתא :
 18 אשר תלו אתו שמה ועמו שנים אחרים אחד
 19 מורה ואחד מזה וישוע בתוך : ויכתב פלטוס
 מכתב על-לות וישמהו על העץ ויכתב ישוע
 כ הנצרי מלך היהודים : ויקראו יהודים רבים
 את-המכתב כי המקום אשר נתלה שם ישוע
 קרוב לעיר היה ויכתב בעברית ווגית ורומית :
 21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פלטוס אל
 תכתב מלך היהודים כי אם-פי אמר מלך
 22 היהודים אנכי : ויען פלטוס את אשר-כתבתי
 23 כתבתי : ויתלו אנשי צבא את-ישוע ויקחו
 את-מעילו ויעשו ארבעה חלקים חלק חלק לאיש
 צבא וגם את-כתנתו והכתנת בלי תפירה כלה
 24 ארוגה מלמעלה : ויאמרו איש אל רעהו אל
 נקרע אתה אף נפיל גורל עליה למי תהיה למלאת
 הכתוב האמר יחלקו בגדי להם ועל לבושי נפילו
 כה גורל לכן עשו אנשי צבא ככה : ותעמדנה אמו
 ואחות אמו מרים אשת קליופי ומרים מגדלגרה
 26 אצל עץ ישוע : וירא ישוע את-אמו ואת-
 תלמידו אשר אהב אתו עמדים עליו ויאמר אל
 27 אמו אשה הנרה בגד : ואחרי כן אמר אל
 התלמיד הנרה אמך ויקח אתה התלמיד מעת ^{נ"א משעה}
 28 ההיא אל אשר לו : פ וידע ישוע
 אחרי כן כי כל-הדברים בלו מעתה למלאת
 29 הכתוב ויאמר צמאתי : ושם כלי מלא חמץ
 וימלאו לוע חמץ וישמו על אזוב ויקריבהו ^{נ"א ספוג}
 אל

אל פיו : ויִקַּח יֵשׁוּעַ אֶת־הַחֶמֶץ וַיֹּאמֶר בְּלִתְהָ ל
 31 וַיִּקַּד אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּגָּע : וְלִמְעַן לֹא יָלִיגוּ הַפְּגָרִים
 עַל־הַעֵץ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כִּי קָדְשָׁה הִיְתָה וְגָדוֹל יוֹם
 הַשַּׁבָּת הַהוּא לְכֵן שָׁאֲלוּ הַיְהוּדִים מִפְּלִטוֹס לַהֲשִׁיבָר
 32 שְׂקִיָּהֶם וּלְהַנְשִׂאֵם : וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי צָבָא וַיִּשְׁבְּרוּ אֶת־
 33 שְׂקֵי הַרְאֲשׁוֹן וְהֵאֵחָר אֲשֶׁר נָתְלָה עִמּוֹ : וַכְּבוֹאֵם
 אֵל יֵשׁוּעַ וַכְּרֹאתֶם כִּי כָבַר מֵת לֹא שָׁבְרוּ אֶת־
 34 שְׂקֵיו : וַיִּדְקַר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי צָבָא אֶת־צֵדוֹ בַּחֲנִית
 וַיֵּצֵא פְתָאֵם דָּם וּמִים : וְהִרְאָה הַעֵיד וְעֵדוֹתוֹ לֵה
 נְאֻמָּנָה וְהוּא יוֹדֵעַ כִּי אָמַת הַדְּבָר לִמְעַן תֵּאֻמְיֵנו :
 36 וַיְהִיֹּ אֵלֶּה לְמִלְאֵת הַפְּתוּב וְעַצֵּם לֹא יִשְׁבֵּר בּוֹ :
 37 וְעוֹד פְּתוּב אַחֵר אָמַר וְהִבִּיטוּ אֵלָיו אֶת־אֲשֶׁר
 38 דָּקְרוּ : פ וְאַחֲרֵי כֵן שָׁאֵל
 יוֹסֵף אֲרַמְתִּי וְהוּא תַלְמִיד יֵשׁוּעַ בְּסֵתֶר מִירְאֵת
 הַיְהוּדִים מִפְּלִטוֹס לְשֵׁאת אֶת־גּוֹ יֵשׁוּעַ וּפְלִטוֹס
 39 הַנִּיחַ לוֹ וַיָּבֹא וַיִּשָּׂא אֶת־גּוֹ יֵשׁוּעַ : וַיָּבֹא גַם
 נְקֻדִימוֹס אֲשֶׁר בָּא בְּרֵאשִׁינָה אֶל יֵשׁוּעַ לִלְלָה
 וַיָּבִיֵא עֵרֵב מֵר וְאַהֲלִים כְּמִשְׁקַל מֵאָה : וַיִּקְחוּ מֵ
 אֶת־גּוֹ יֵשׁוּעַ וַיֹּאסְרוּ אֹתוֹ בְּקִדּוֹן עִם בְּשָׂמִים כְּדָרֶךְ
 41 קְבוּרַת הַיְהוּדִים : וַיְהִי גַן בְּמָקוֹם אֲשֶׁר נָתְלָה
 יֵשׁוּעַ וּבָנָן קָבַר חֲדָשׁ אֲשֶׁר לֹא הוּשֵׂם בּוֹ אִישׁ :
 42 וַיִּשְׂמִימוּ שָׁם אֶת־יֵשׁוּעַ עַל קְדֻשַׁת הַיְהוּדִים כִּי
 קְרוֹב הַקָּבֵר :
 וַתָּבֹא מְרִים מְגֻדְלָנָה בְּאַחַד לְשַׁבָּת בְּבִקְרַ כ א
 אֶל־הַקָּבֵר בְּעֵדְנֵי חֲשָׁךְ וַתִּרְאֵ אֶת־הָאֶבֶן נִשְׁוֹאָה
 מִן־הַקָּבֵר : וַתִּרְץ וַתָּבֹא אֵל שְׂמֵעוֹן־פֶּטֶר וְאֵל
 2 הַתַּלְמִיד הָאֵחֵר אֲשֶׁר אָהַב אֹתוֹ יֵשׁוּעַ וַתֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם נִשְׂאוּ אֶת־אֲדֹנֵי מִן־הַקָּבֵר וְלֹא יִדְעֵנו
 3 אִיפֹה שְׂמוּהוֹ : וַיֵּצֵא פֶטֶר וְהַתַּלְמִיד הָאֵחֵר
 4 וַיָּבֹאוּ אֵל הַקָּבֵר : וַיְרוּצוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּמְחֲרוּ
 הַתַּלְמִיד

התלמיד האחר לרוץ לפני פטר ויבא בראשנה
ה אל הקבר : וישח למטה וירא את הסדין
6 מושם ולא בא בו : ויבא שמעון פטר אחרי
ויבא אל הקבר וירא את הסדין מושם :

7 והמטפחת אשר הנה על ראשו איננו מושם עם ^{נ"א והסודר}
8 הסדין אך גלום לברו במקום אחד : ויבא בו
גם התלמיד האחר אשר בא בראשנה אל הקבר
9 וירא ויאמן : ועדנם לא ידעו את הכתוב כי
י קום ויקום מן המתים : וישבו התלמידים וילכו
אל מושבם :

פ

11 ותעמד מרים מחוץ לקבר ותבך ותשח
12 אל הקבר בבכותה : ותרא שני מלאכים בלבוש
לבן יושבים אחד מראש ואחד מרגל המקום
13 אשר הושם בו גו ישוע : ויאמרו אליה אשה
למה תבכי ותאמר אליהם על פי נשאו את אדני
14 ולא ידעתי איפה שמוהו : ותדבר ככה ותפן
מאחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא
15 טו ישוע : ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי
אתמי תבקשי ותחשיב כי שמר הן הוא ותאמר
אליו אם נשאת אתו אדני אמר לי איפה שמת
16 אתו ואשאהו : ויאמר אליה ישוע מרים ותפן
17 ותאמר אליו רבוני לאמר מלמד : ויאמר אליה
ישוע אל תגע בי כי עדני לא עליתי אל אבי
ולכי אל אחי ואמרי אליהם אעלה אל אבי ואל
18 אביכם ואלהי ואלהיכם : ותבא מרים מגדלנה
ותגד אל התלמידים כי ראתה את אדני וכי
הגיד לה את אלה :

פ

19 ויהי ערב היום ההוא באחד לשבת
והדלתות אשר נקחלו שם התלמידים נסגרות
מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד בתוך ויאמר
אליהם

CAP. 20. 21. יוחנן כ כא

אליהם שלום לכם : ובדברו ככה הראה אתם כ
את-ידיו ואת-צדו וישמחו התלמידים בראתם
את-אדני : ויסף ישוע לאמר אליהם שלום לכם ²¹
כאשר שלחתי האב פן אשלח אתכם : וידבר ²²
זאת ויפת גם ויאמר אליהם קחו את-רוח הקדש :
איש איש אשר תקלחו להם תשאתיכם תסלחנה ²³
להם ואשר תאחזו בהם תאחזו : פ
ותומא הנקרא דדמי אחד משנים עשר ²⁴
לא היה עמיהם בבא ישוע : ויאמרו אליו כה
התלמידים האחרים ראינו את-אדני ויאמר אליהם
אם לא אראה את-קצב היתדות בידיו ואשלח
את-אצבעי בקצב היתדות ואת-ידי אשלח בצדו
לא אאמין : פ ואחרי שמנת ²⁶
ימים היו תלמידיו עוד בבית ותומא עמיהם ויבא
ישוע והדלתות נסגרות ויעמד בתוך ויאמר שלום
לכם : ואחרי כן אמר אל תומא הבא את-אצבעך ²⁷
הנה וראה את-ידי והבא את-ידך ושלחה אל-
צדי ואל תהי חסר אמונה כי אם-מאמן : וישע ²⁸
תומא ויאמר אליו אדני ואלהי : ויאמר אליו ²⁹
ישוע האמנת תומא על-כי ראיתני אשרי המאמינים
אשר לא ראו : ואתות רבות אחרות עשה ל
ישוע לפני תלמידיו אשר לא כתובות בספר
הזה : ואלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא ³¹
המשיח בן-אלהים ובהאמנכם יהיו לכם חיים
בשמו :

ויגלה ישוע עוד אל תלמידיו אחרי כן כא א
על ים טבריה וכזאת נגלה : ויהיו יחדו שמעון-²
פטר ותומא הנקרא דדמי ונתנאל מקנה הגליל
ובני נבדי ושנים אחרים מתלמידיו : ויאמר אליהם ³
שמעון-פטר אלך לדוג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך
עמך

עמד ויצאו וירדו פתאם אל האגנה ולא תפשו
 4 מאומה בלילה ההוא : ויהי בבקר ויעמד ישוע
 על-שפת הים ולא ידעו התלמידים כי הוא ישוע :
 5 ויאמר אליהם ישוע בני הניש לכם אכל ויענו לא :
 6 ויאמר אליהם השליכו את-המקמרת מימין לאגנה
 ותמצאו וישליכו ולא יכלו למשוך אתה מרב
 7 דגים : ויאמר התלמיד אשר אהב אתו ישוע
 אל פטר אדני הוא וכשמוע שמעון-פטר כי הוא
 אדני חגר את-מתניו במעיל כי ערום הוא וישלך
 8 את-נפשו בים : ויבאו התלמידים האחרים
 באגנה כי לא רחוקים הנה מן-הארץ כי אם-
 9 כמאתים אמות וימשכו את-המקמרת עם הדגים :
 ויבאו אל הארץ ויראו שם גחלים ודגים מושמים
 יעליהם ולחם : ויאמר אליהם ישוע הביאו
 11 הלים מן-הדגים אשר תפשתם עתה : ויעל
 שמעון-פטר וימשך את-המקמרת אל הארץ
 מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ואף
 12 גם רבים היו לא נקרעה המקמרת : ויאמר
 אליהם ישוע באו אכלו ואיש און בתלמידים
 אשר מלאו לבו לשאול אתו מי אתה בדעתם כי
 13 הוא אדני : ויבא ישוע ויקח לחם ודגים ויתן
 14 להם : וזאת פעם שלישית אשר נגלה ישוע אל
 התלמידיו בהוקמו מן-המיתים : פ
 15 וכן-אשר אכלו אמר ישוע אל שמעון-
 פטר שמעון בן-יונה האם תאהבני מאלה ויאמר
 אליו כן אדני ידעת כי אהבך ויאמר אליו רעה
 16 את-טלאי : ויסף לאמר לו שנית שמעון בן-יונה
 האם תאהבני ויאמר אליו כן אדני ידעת כי
 17 אהבך ויאמר אליו רעה את-צאני : ויאמר אליו
 פעם שלישית שמעון בן-יונה האם תאהבני
 ויתעב

CAP. 21. יוחנן כא

וַיִּתְעַצֵּב פֶּטֶר כִּי אָמַר אֵלָיו פֶּעַם שְׁלִישִׁית הָאֵם
תֵּאָהֱבֵנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אֲדֹנָי יְדַעְתָּ כֹּלָה יְדַעְתָּ
כִּי אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רָעָה אֶת־צִאֲנִי :
אֲמַנְם אֲמַנְם אֲנִי אָמַר לָהּ בְּהִיוֹתָּ בְּחֹר הַנְּרִתָּ 18
אֶתָּה וְהִלַּכְתָּ בְּאֲשֶׁר אֲבִיתָ וְאִם תִּזְקֶנָּה תִּשְׁלַח אֶת־
יָדְךָ וְאֶחָד יִתְנַרְךָ וַיִּשָּׂאָהּ בְּאֲשֶׁר לֹא תֵאָבֶה : וְזֹאת 19
דִּבֶּר לְהַגִּיד בַּמּוֹת אֲשֶׁר יִכְבֵּד בּוֹ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַבְּדַבְּרוֹ כַּכֵּה אָמַר אֵלָיו לָהּ אַחֲרָי : פ
וַיִּפֹּן פֶּטֶר וַיֵּרָא אֶת־הַתְּלִמִּיד אֲשֶׁר אֶהְיֶה כ
אֵתוֹ יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָשָׁב בְּחִיקוֹ
בַּמִּשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר מִי הוּאָ אֲשֶׁר וְסִנִּירָה אֲדֹנָי :
וַיֵּרָא אֵתוֹ פֶּטֶר וַיֹּאמֶר אֵלַי יֵשׁוּעַ וּמֵה־לְּזֹה אֲדֹנָי : 21
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם אֶרְצֶה כִּי יָשָׁב עִד־כִּי 22
אֲבוּאָ מֵה־לָּהּ לָהּ אַחֲרָי : וַיֵּצֵא הַדְּבָר הַזֶּה 23
בְּקִרְבַּ הָאֲחִים כִּי לֹא יָמוּת הַתְּלִמִּיד הַהוּא וְלֹא
אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ כִּי לֹא יָמוּת אִךְ אִם אֶרְצֶה
כִּי יָשָׁב עִד־כִּי אֲבוּאָ מֵה־לָּהּ : זֶה הַתְּלִמִּיד 24
הַמַּעֲרֵד עַל־אֱלֹהִים וְאֲשֶׁר קָטַב אֶת־אֱלֹהִים וַיִּדְעֵנוּ
כִּי עֲדוּתוֹ נֶאֱמָרָה : וַיְהִי גַם אַחֲרַי רַבִּים כֵּה
אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַחֲשִׁבְתִּי כִּי־אִם יִקְתְּבוּ כָל־ם
אֶחָד אֵל אֶחָד לֹא תִבְיֵל כָּל־הָאָרֶץ אֶת־
הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִקְתְּבוּ
אָמֵן :